

Flemming Chr. Nielsen

Alt blev godt betalt

Auktionen over Søren Kierkegaards indbo

Han efterlader sig kun sine Bøger og et tarveligt Indbo.

Hans Brøchner i brev til Christian K. F. Molbech, 17. februar 1856

Alt blev godt betalt udkom i 2000 (forlaget Holkenfeldt 3), og til den her foreliggende online-udgave er føjet en række ændringer, korrektioner og præciseringer. For at bevare nummereringen er u8 i afsnittet 'Uden for nummer' opdelt i numrene u8a-u8f. Yderligere er suppleret med en fortegnelse over de adresser, hvor Søren Kierkegaard har boet.

Flemming Chr. Nielsen

NB. De røde noter vil løbende blive redigeret i overensstemmelse med *Søren Kierkegaards Skrifter*.

I. Kommission i arbejde

Tre dage efter Søren Kierkegaards død søndag den 11. november 1855 indfandt skiftekommissionen sig i hans lejlighed Klædeboderne 5-6 for bl. a. at udfærdige en liste over afdødes bohave. Og denne kommission, der ellers måtte have vænnet sig til lidt af hvert, blev mødt af et overraskende syn:

”En Mængde Papir, meest Manuskripter, der forefandtes paa forskjellige Steder.”

Papirmængderne blev dog hastigt ”nedlagte i en Pult, som forsynedes med Rettens Segl, saavel som i en Piedestal og et Skab.”

Dernæst kunne kommissionen gå i gang med ”at foretage Skifte efter Dr. philos. Søren Aabye Kierkegaard, som d. 11 ds er død på Fred. Hospital, hvor han var indlagt for Betaling.”

Som repræsentant for familien var Kierkegaards nevø, ”practiserende Læge” Henrik Lund til stede i lejligheden. Søndagen efter skulle han vække skandale med sin tale ved Kierkegaards begravelse, men denne onsdag forklarede han tilsyneladende stilfærdigt og roligt, ”at den Afdøde var ugift og ikke Interessent i nogen Ligkasse, hvornæst han anviste Boets Effecter.”¹

Halvandet århundrede senere kan det se ud som latterligt pedanteri at følge i hælene på kancellisekretær og fuldmægtig i den københavnske skiftekommission F. C. Nørregaard for at gen-registrere Søren Kierkegaards indbo. På den måde at koncentrere sig om et privatliv og dets efterladenskaber er jo at falde i biografiskrivningens klassiske fælde. Noget i retning af ekspertise i Elvis Presleys udvalg af slips og i bedste fald et kedsommeligt bogholderarbejde, der ikke inviterer på spænding og udfordring. Snarere på ekkoet af ens egne skridt i stilfærdige arkiver, hvor eneste adspredelse kan være en stabel papirer, der vælter på gulvet.

Eller som her: en sejlivet myte, der pludselig og uventet punkteres, nemlig den, som er sat i verden af Kierkegaards sekretær Israel Levin og går ud på, at ”efter K.s Død fandtes Alt i hans Værelse ordnet som om han skulde reise bort, tage paa Landet.”²

Det var, som det fremgår af skiftekommissionens optegnelser, ikke Kierkegaard selv, men kommissionen, der ryddede op i diverse papirer og manuskripter og anbragte dem i skrivepult, piedestal og skab. Henrik Lunds senere fortegnelse over, hvordan Kierkegaard havde ordnet sine papirer, skal derfor vurderes med skiftekommissionen som upåagtet joker. Det er *ikke* korrekt, at ”Henrik Lunds oversigt og hans katalog indeholder den mest autentiske beretning om, hvor og hvordan Kierkegaard opbevarede sine papirer, notesbøger, journaler og manuskripter.”³ Nej, papirerne har ligget og flydt, og lige så lidt som Henrik Lunds registrering er ”et værdifuldt vidnesbyrd om, hvor han fandt papirerne og i hvilken form,” kan det konkluderes, at Kierkegaard har ”haft den journal, han skrev i, og de manuskripter, han arbejdede på, liggende sammen i den øverste skuffe i den anden piedestal.”⁴

En kommission havde forstyrret gerningsstedet.

Når jeg gik i gang med en ny-registrering af indboet, var det ikke i håb om at få myten om Kierkegaards papirmæssige omhu dementeret. Det skyldtes primært et uanseligt, men drilagtigt stålstik i Søren Kierkegaard Samlingen på Københavns Museum (det tidligere Københavns Bymuseum). Billedet forestiller en amerikansk emigrantfamilie, der har slået lejr i en urskov. Det er et motiv, som ikke har nogen indlysende forbindelse til Kierkegaard, for hvad skulle han med en illustration, der ligner indledningen til en indianerroman?

Billedet er indsat i en smuk Damborg-ramme, altså en ramme udført hos hofforgylder Peder Christian Damborg. Men stålstikket selv er gråt og anonymt, og bag på rammen ses kun en gammel oplysning, der i korthed meddeler, at billedet har tilhørt filosofen. I et forsøg på at opklare Kierkegaards interesse for billedet har Københavns Museum velvilligt undersøgt, om der skulle findes en supplerende påskrift på billedets bagside.

¹ *Københavns Skiftekommissions Forseglingsprotokol 3, 1854-1855*, p. 133-134.

² Bruce H. Kirmmse (udg.): *Søren Kierkegaard truffet*, Kbh. 1996, p. 291.

³ Niels Jørgen Cappelørn, Joakim Garff og Johnny Kondrup: *Skrifbilleder*, Kbh. 1996, p. 19.

⁴ Niels Jørgen Cappelørn, Joakim Garff og Johnny Kondrup, *op. cit.*, p. 12.

Men nej! Heller ikke dér nogen uddybende kommentar.

Heldigvis kunne den amerikanske kunsthistoriker Fred B. Adelson, Rowan University, New Jersey redegøre for billedets oprindelse. Han har specialiseret sig i en bestemt type gamle julebøger, og han kendte det mystiske stålstik og vidste, hvor det havde været trykt.

På baggrund af hans oplysninger er billedet mere detaljeret beskrevet i min bog om Niels Andreas Kierkegaard.⁵ Det stammer fra den amerikanske jule- og nytårsbog *The Token*, årgang 1829. Søren Kierkegaards storebror Niels Andreas, der i 1832 emigrerede til USA og året efter døde i Paterson, New Jersey, har sikkert revet billedet ud af bogen og sendt det hjem til sin familie i København som en synlig hilsen fra Amerika. Søren har så gemt det til erindring om sin afdøde bror.

Efter den ekskursion ind i et stykke overset kulturhistorie og opdagelsen af, at man stadig kan være heldig at erhverve *The Token*, 1829 i amerikanske antikvarier, blev jeg optaget af, hvad Kierkegaard i øvrigt har haft omkring sig i sine skiftende lejligheder. Først og fremmest bøger naturligtvis, men også knap så informerende stykker indbo, hvoraf det meste i lighed med bøgerne blev solgt på auktion fem måneder efter hans død.

Som supplerende forsvar for nysgerrigheden skal tilføjes, at denne afkrog ikke bare røber brudstykker om datidens boligindretning med særligt henblik på teologiske ungarke, men at de bortauktionerede æbleskivepander, morgensko og kasseroller foruden en gevaldigt antal stole og borde også kaster et jævnt hverdagslys ind over Kierkegaards forfatterskab, abstraktionen og teoretiseringen – og for nutidige læsere, der udmærket ved, at bag Guldalderens kønne facade levede menigmand i den dybeste armod, gør auktionen det konkret og nærværende, at selv de mest sølle stykker indbo kunne sælges og blive til nytte for andre.

Ingen har antydnet, at Kierkegaards skiftende lejligheder skulle være udpræget hyggelige. Georg Brandes skriver ganske vist, at nede fra gaden anede man ”en Række smukt møblerede, alle opvarmede Værelser,” men Brandes var kun en 13-års knægt, da Kierkegaard døde, og hans indtryk kan nemt være baseret på senere beundring for ”den sære Tænkere.” Den noget ældre Johannes C. Barth aflagde en kort visit hos Kierkegaard og huskede en snes år efter, ”at vi gik igjennem nogle høist uhyggelige Værelser og kom ind i et, hvor der ganske rigtig stod – en Secretair!” – den sekretær, som i Barths fantasi forvandlede sig til det utrolige møbel, i hvis hemmelige skuffe Victor Eremita havde fundet manuskriptet til Enten-Eller.⁶

I øvrigt foretrak Kierkegaard at træffe sine venner og samtalefæller ude i byen, og han har ikke mange bemærkninger om sit hjem, men vedgår, at ”naar man lever saaledes ene som jeg, saa er man desto mere anviist sit Hjem, dog der at have det godt.” Han erkender også, at ”mishandlet paa mange Maader af Pøbelagtighed og Nysgjerrighed har mit Hjem været min Trøst, det at have et behageligt Hjem min største jordiske Opmuntring.”⁷

Kierkegaards sidste adresse – hvor Johannes C. Barth besøgte ham – var hos enkefru Borries i Klædeboderne 5-6, det nuværende Skindergade 38. Da han en dag i 1852 kom og så på lejligheden, ”talte han paa en saa vindende Maade, havde saa mærkelige Øjne og en Stemme, der mindede hende om hendes afdøde Ven Rosenvinges, saa at han, ikke alene, fik Værelserne, men Løfte om, at hun ville skaffe ham Opvartning.” Han levede stiltfærdigt, men da angrebet på Statskirken begyndte, og der ”nu, ud fra denne fredede Stilhed, kom Bomber, som rammede, hvad der var hende helligst, saa forfærdedes Fru B. over den eksploderende Kraft, hun husede hos sig.” Hendes forargelse svandt dog efterhånden for medfølelsen, og da hun sidste gang så Kierkegaard, stod han i gangdøren ”oprejst, men støttet til en Anden, og tog Hatten af for hende med et Blik, ligesaa dejligt, som det, der før havde vundet hende.”⁸

⁵ Flemming Chr. Nielsen: *Ind i verdens vrimmel*, 2. udg., Kbh. 2006, p. 145-148.

⁶ Kirmmse, *op. cit.*, p. 143 & p. 146.

⁷ *Notesbog 18:92, Søren Kierkegaards Skrifter 23*, p. 318 & *NB 12:143, Søren Kierkegaards Skrifter 22*, p. 233. – I brev af 15. maj 1843 fra Berlin til Emil Boesen skriver Kierkegaard tilsvarende: ”Saasnart jeg da føler Bevægelsens Lov ret i mig, saa vender jeg hjem, thi da arbejder jeg igjen og saa er mit Hjem mig kjær og mit Bibliothek mig nødvendigt”, uddrag af [brev nr. 80 i Niels Thulstrup \(udg.\): Breve og Aktstykker vedrørende Søren Kierkegaard I-II, Kbh. 1953](#).

⁸ Kirmmse, *op. cit.*, p. 168-169. – Rosenvinge er retshistorikeren J. L. A. Kolderup-Rosenvinge (1798-1850), der var ven med Kierkegaard.

Omtrent upågtede ligger de kierkegaardske skiftedokumenter på Landsarkivet for Sjælland, Lolland-Falster og Bornholm.⁹ Her findes også auktionsprotokollen med det tilhørende katalog over Søren Kierkegaards indbo.¹⁰ Og her opbevares den tilsvarende bogauktionsprotokol sammen med et eksemplar af kataloget over hans bibliotek, der i modsætning til indbokataloget for længst er genudgivet og kommenteret.¹¹

Det var aldeles ikke Kierkegaards ønske, at hans indbo og bøger skulle ende på auktion. I sit testamente fra omkring 1849 skriver han, at det ”er naturligviis min Villie, at min fordums Forlovede, Frue Regine Schlegel, arver ubetinget al den Smule, jeg kan efterlade mig. Vil hun ikke selv modtage det, bydes det hende paa det Vilkaar, om hun ikke vilde disponere over det for at uddele det til Fattige. Det jeg ønsker at udtrykke er, at for mig var og er en Forlovelse lige saa forpligtende som et Ægteskab, og at derfor mit Efterladenskab tilfalder hende aldeles som havde jeg været viet til hende.”¹²

Men Regine Schlegel ville efter nøjere overvejelse kun modtage ”nogle Breve og enkelte i den Afdødes Bo forefundne Smaating, som hun antager tidligere at have været i hendes Besiddelse.” Og hun bad familien disponere, ”ganske som om den omhandlede Villieserklæring ikke eksisterede.”¹³

I det følgende afsnit er auktionskatalogets ca. 300 numre med efterladt indbo gengivet med en række uddybende oplysninger. Hvor der er meddelt en vurderingspris, er den hentet fra skiftekommissionens bo-fortegnelse, som er en aparte blanding af subtil præcision, skødesløs registrering og ejendommelige udeladelser. Fuldmægtig Nørregaard assisteret af kopist Wraae, betjent Kiegstad og Henrik Lund har for eksempel omhyggeligt optalt 26 håndklæder, men de har ikke orket at sætte antal på porcelæn og glas, der blot rubriceres som ”noget Porcellain, Steen og Glas”, og med andre dele af indboet har de ageret blindebuk.

Sammenlignet med bo-fortegnelsen er auktionskataloget et bogholderimæssigt dydsmønster. De håndskrevne småændringer og tilføjelser er refereret, og indlysende trykfejl er rettet, men forskellige stavemåder for samme ord er bibeholdt. Betegnelser for enkelte genstande er forklaret, især hvis betydningen ikke umiddelbart fremgår af Ordbog over det Danske Sprog.

Under katalogteksten er angivet højeste bud i rigsdaler, mark og skilling (1 rigsdaler er 6 mark à 16 skilling) samt køberens navn. Højeste bud er noteret i auktionsprotokollen, og medmindre der er betalt kontant, gælder det samme for købernavnet.

Ofte fortæller de kortfattede navne så godt som intet. Man genkender dog Søren Kierkegaards svoger Johan Christian Lund samt boghandlerne Herman H. J. Lynge og A. G. Salomon. Desuden overretsprokurator J. Maag, hos hvem auktionskataloget kunne erhverves, og på hvis kontor i Klædeboderne 101 man også betalte for de købte effekter (bl. a. fik overretsprokuratoren selv hammer-slag på bl. a. ”en Papæske med noget Adskilligt” og på ”2 Blikspande”). Af protokoltekster og københavnske vejvisere er i øvrigt sammenstykket, at der blandt de godt fyrrer navngivne kunder i auktionslokalet Østergade 63 formentlig var flere marskandisere end souvenirjægere. I tvivlstilfælde er kun protokollens sparsomme meddelelser anført.

⁹ *Landsover- samt Hof- og Stadsretten, Skiftedokumenter til Protokol 3, Bo nr. 71 1854/55 efter Dr. phil. Søren Aabye Kierkegaard & Københavns Skiftekommissions Forseglingsprotokol 3, 1854-1855, p. 133-134 & Københavns Skiftekommissions Behandlingsprotokol 3, 1855-1856, p. 137-138.*

¹⁰ *Københavnske Politi- og Domsmyndigheder 1852-1919, Landsover- samt Hof- og Stadsretten, Auktionskontoret, katalog Nr. XLVII: Fortegnelse over endeel gode Meubler og Effecter, tilhørende afdøde Bogholder Kirketerps, Dr. phil. Søren Kirkegaards [sic!], Major Soells og flere Boer, Kbh. 1856. – Indboauktionen fandt sted 2.-3. april 1856 på adressen Østergade 63, det nuværende Østergade 32, og kataloget på 24 sider med det kierkegaardske indbo opregnet p. 9-20 blev trykt i 87 eksemplarer.*

¹¹ *Københavnske Politi- og Domsmyndigheder 1852-1919, Landsover- samt Hof- og Stadsretten, Auktionskontoret, katalog Nr. XLVIII: Fortegnelse over Dr. Søren A. Kierkegaards efterladte Bogsamling, Kbh. 1856. – Bogauktionen fandt sted 8.-10. april 1856 i afdøde Kierkegaards lejlighed, og kataloget på 88 sider blev trykt i 278 eksemplarer. Det er genudgivet i H. P. Rohde: *Auktionsprotokol over Søren Kierkegaards bogsamling*, Kbh. 1967 og i 1957 af Niels Thulstrup, men i en ufuldstændig udgave.*

¹² Kirmmse, *op. cit.*, p. 76.

¹³ Brev af 14. januar 1856 til Peter Christian Kierkegaard fra Regine Schlegels mand, guvernør Frederik Schlegel på St. Croix i Dansk Vestindien, Kirmmse, *op. cit.*, p. 77. – I brev af 24. februar 1856 til Peter Christian Kierkegaard skriver Henrik Lund som reaktion på Frederik Schlegels brev, at enkelte småting ”ere udtagne og sendte til hende med sidstafgaede Skib [...] Der er endnu [...] enkelte andre Sager, meest Fruentimmersmykker, som have tilhørt hende, og som vare opførte i en optagen Fortegnelse over Sagerne i Boet [i bo-fortegnelsen: ”1 Guldbroche, 1 do Armbaand, 1 do Ring, noget smaat do Pynt” vurderet til 10-0-0]; da vi imidlertid syntes, at det ikke var værdt at lade disse Sager gaae med til Auctionen, have vi taget dem ud og foreløbigt har jeg overtaget dem mod at erlægge deres Vurderingsværdi til Boet,” NKS 3174, 4°. – I brev af 12. maj 1856 til Henrik Lund takker Regine Schlegel ”mange Gange for hvorledes Du har opfyldt mine Begjæringer. De 2 Broscher have været mine, og jeg har glædet mig ved at modtage dem, den 3die har jeg ikke seet for, men at sende tilbage paa saa lang en Afstand har Du ret i kan der ei være Tale om, saa jeg skal nok gjemme den, Ringene vare rigtige, den med den klare Steen var forandret til Formen af et Kors, vist ikke uden Betydning,” Kirmmse, *op. cit.*, p. 78.

Numre med a, b, c osv. optræder ikke i kataloget, men beskrives kun i protokollen og drejer sig sikkert om indbo, der i første omgang blev overset eller undervejs er dukket frem af diverse skabe, pulte, dåser, kasser, æsker og skrin ...

Efter katalog- og protokoltekst plus den eventuelle vurdering i bo-fortegnelse følger oplysninger om de numre, der på et tidspunkt har været omtalt af Kierkegaard eller andre – og hvor det er rimelig sandsynligt, at en omtale drejer sig om det pågældende auktionsnummer. Fristende, men hasarderede gæt er undgået, og en grænse for komisk nysgerrighed er sat ved lomme- og hals-tørklæder, som Søren Kierkegaard forærede Regine Olsen, og som hun kan have returneret sammen med forlovelsesringen m. m.

Auktionen indbragte 1.004 rdl., 2 mark og 15 sk. Herfra skal trækkes et salær på 4 pct., udgifter til en plakat, løn til medhjælpere (et auktionsbud fik 3 mark og 6 sk. om dagen), 1/4 pct. i ”Fattigespenge”, omkostninger ved at trykke kataloget m. m.

Efter det regnestykke, der kan rekonstrueres ud fra protokollen, når man frem til en samlet netto-indtægt på meget tæt ved 950 rdl. Til sammenligning indbragte den efterfølgende auktion over Kierkegaards bibliotek et nettobeløb på ca. 1.630 rdl. (Appendix I og II medregnet).

Det er vanskeligt at oversætte tallene til nutidsværdi, men man kan sammenligne med, at en arbejdsmand dengang tjente et par hundrede rigsdaler om året, og at en professor på slutløn fik 2.600 årlige rigsdaler.

Hvad der blev til arvingerne var altså en ældre professors årsløn – med fradrag af omkostninger til sygehusophold, begravelsesudgifter, skiftebehandling, arveafgift og en efterladt regning på 7 rdl., 1 mark og 8 sk. for Kierkegaards køb i februar 1855 af seks broderede kraver og et sort silketørklæde. De arveberettigede var Peter Christian Kierkegaard samt sønner og døtre af hans svogre, kontorchef i Nationalbanken Henrik Ferdinand Lund og grosserer Johan Christian Lund. Bortset fra lidt tilgodehavende hos C. A. Reitzels forlag var der intet tilbage af den berømte kierkegaardske formue, og de honorarer, der efterhånden indløb for nyudgaver af bøgerne, forærede Peter Christian Kierkegaard hen imod slutningen af sit liv til velgørenhed, mere og mere plaget af dystre tanker, herunder den besættelse, at han havde forholdt de andre arvinger deres part af honoraret.

Hvis man skal bedømme indboets forventede værdi ud fra et brev, Johan Christian Lund et par dage efter auktionen skrev til Peter Christian Kierkegaard, så gik tingene alligevel for mere, end familien havde regnet med. ”Iøvrigt blev nok alt betalt godt,” skriver grosserer Lund, ”Udbyttet blev nok mellem 7-800 rdl for Løsøret.”¹⁴

Og altså ved den endelige opgørelse en del mere.

Skiftekommissionen havde opgjort indboet (bortset fra bøgerne) til 442 rdl., og set udefra har det kierkegaardske inventar bestemt ikke virket imponerende. Enkelte gode sager, f. eks. Søren Kierkegaards guldcylinderur, der som katalogets første nummer blev erhvervet af en ukendt køber og aldrig siden er dukket op. Dertil en mængde skrammel og tilfældigheder. Eller som filosoffen Hans Brøchner udtrykker det i et brev til Christian K. F. Molbech: ”Han efterlader sig kun sine Bøger og et tarveligt Indbo.”¹⁵

Til auktionskataloget er under overskriften ”Uden for nummer” føjet en fortegnelse over, hvad der ifølge familie-traditioner og andet har hørt til filosoffens jordiske gods. I mange tilfælde er dokumentationen imidlertid spinkel eller ikke-eksisterende, men hinsides al tvivl ejede Kierkegaard ved sin død bl. a. cirka 30 flasker vin, som blev overdraget hans eneste efterlevende bror, Peter Christian Kierkegaard.

Og forhåbentlig har P. C. Kierkegaard nydt sine flasker, enten som sognepræst i Pedersborg og Kindertofte ved Sorø eller som senere biskop i Aalborg.

Det er ikke forsøgt eftersporet, hvad der blev af den del af filosoffens garderobe, som undgik auktionen. Peter Christian Kierkegaard fik den tilbudt, men af den ufuldstændigt bevarede familie-korrespondance fremgår, at han (vistnok!) sagde nej tak. Og at lede efter garderobe-numre i Peter

¹⁴ Brev af 5. april 1856, NKS 3174, 4°.

¹⁵ Brev af 17. februar 1856, Kimmse, *op. cit.*, p. 346.

Christian Kierkegaards journaler ville være en ekstra grinagtig affære, eftersom de endnu ikke udgivne journaler rummer et væld af anderledes spændende informationer.

Man får nøjes med fuldmægtig Nørregaards vurdering af ”den Afdødes Linned og Gangklæder” til 80 rdl. og med Henrik Lunds forslag: at ”Ydertøi, som Frakker, Kjoler, Beenklæder osv” blev foræret til ”hans Karl og Kone og maaskee til Strube.”¹⁶

* ud for et nummer betyder, at det stadig kan identificeres. Men materialet er beskedent. Drejede det sig om efterforskning i en kriminalsag, ville man beklage, at der fra gerningsstedet kun med sikkerhed resterer en skrivepult, et stempel til visitkort, lakafttryk af en signet, en pibe, et ikke præcist defineret portræt af filosofkens far – og en forlovelsesring!

Foruden naturligtvis det afgørende: Søren Kierkegaards forfatterskab.

Følgende tegn og forkortelser er anvendt:

[...] = udeladt tekst

[ ] = supplerende tekst

SKS = Søren Kierkegaard Samlingen på Københavns Museum

NkS = Ny kongelig Samling i Det kongelige Biblioteks håndskriftafdeling

¹⁶ Brev af 24. februar 1856 til Peter Christian Kierkegaard fra Henrik Lund, NkS 3174, 4°. – ”Karl og Kone” er formentlig henholdsvis Anders Westergaard (1818-1867), der var Kierkegaards tjenestekarl i det meste af perioden 1844 til 1852 og siden gik ærinder for ham, samt den håndværkerenke, som ovennævnte enkefru Borries skaffede Kierkegaard til opvarthning i hans sidste lejlighed. – Snedkersvenden F. C. Strube, hans kone og to døtre var i årene 1848-1852 indlogeret hos Kierkegaard.

II. En del gode møbler og effekter

- 1 Et Guld Cylinderuhr med dito Kjede og Nøgle
52-0-0 Contant
I bo-fortegnelsen vurderet til 45-0-0.
- 2 en Ducat
4-1-0 Contant
- 3 2 Sølv-Mynter
0-4-0 J Hartvig Læderstræde [købte også nr. 8, 201, 226 og 236]
- 4 en dito Medaille
7-2-8 Contant
- 5 6 dito Spiseskeer
33-2-1 Agent Lund [Søren Kierkegaards svoger Johan Christian Lund]
I bo-fortegnelsen er ”7 Sølvspiseskeer, 2 do Theeskeer, 1 do Theesie” vurderet til 25-0-0 – se også nr. 6 og 7.
- 6 en dito dito, 3 dito Theeskeer
6-5-11 Copist Teilmann [købte også nr. 70 og 73]
- 7 en dito Theesie
2-2-1 Wagner [købte også nr. 224]
- 8 et Par dito Lysestager
30-1-0 Hartvig Læderstræde
I bo-fortegnelsen er ”1 Par Sølvlysestager” vurderet til 15-0-0.
- 9 en Staalkjæde, en Pengepung, en Saffians Tegnebog
2-5-0 Contant
I et brev til sin niece Henriette Lund takker Kierkegaard for en tegnebog: ”Du vil erindre, at den Tegnebog, med hvilken Du overraskede mig i sin Tid, kom efter Geburtsdagen. Jeg antager, at Bogbinderen har havt Skyld deri. Ja de Bogbindere de Bogbindere!”¹⁷
Tegnebogen fra Henriette Lund til Kierkegaard kan være saffianstegnebogen i nr. 9, evt. én af tegnebøgerne i nr. 55.
- 9a 1 Skilpaddes Daase
1-4-8 Contant
Skiftekommissionen har opgivet at registrere diverse dåser, kasser, æsker m. m. og nævner kun ”3 forskellige Skriin” vurderet til 3-0-0.
- 9b 1 Par Brilller
1-2-12 Maag [købte også nr. 56c, 100, 172, 196, 199 og 271]
I *Enten-Eller*, 1843 omtaler pseudonymen A. et par brilller: ”Min Betragtning af Livet er aldeles meningsløs. Jeg antager, at en ond Aand har sat et Par Brilller paa min Næse, hvis ene Glas forstørrer efter en uhyre Maalestok, hvis andet Glas formindsker efter samme Maalestok.”

¹⁷ Uddrag af brev nr. 309 (udateret) i Thulstrup, *op. cit.*

Endnu seks par briller var sat til salg i nr. 55 og 56a, og et par briller, som ifølge traditionen skal have tilhørt Kierkegaard, findes på Brillehuset Thieles Museum i forretningen Købmagergade 3A i København.

- 9c 1 Bronze Medaille
1-1-12 [Boghandler] Salomon [købte også nr. 10, 13, 15 og 16 og deltog tillige i bogauktionen]
- 10 et Meerskums Pibehoved med Sølv Beslag, en Sølv Pibekradser
3-5-0 Salomon
I bo-fortegnelsen er ”3 Meerskumspibehoveder med Sølvbeslag” vurderet til 6-0-0 – se også nr. 11, 12 og 87.
- 11* et Pibehoved med Sølv Beslag
3-0-8 Bogh. Lyngge [købte også nr. 17, 20, 21, 22, 23, 53, 56, 74, 86, 140b, 145, 165, 168 og 169 og deltog tillige i bogauktionen]
Pibehovedet (9 cm højt; 60 cm langt) har fået bunden forstærket med en sølvplade, hvorpå er indgraveret: ”Har tilhørt Magister Søren Kierkegaard.”
Proveniensen: Søren Kierkegaard – Herman H. J. Lyngge – Carl Claudius – Godtfred Skjerne – Det kongelige Bibliotek – Københavns Museum (SKS 23).¹⁸
- 12 3 Pibehoveder med dito dito
4-0-0 Contant
Københavns Museum ejer foruden nr. 11 endnu tre pibehoveder (SKS 22, 24 & 55), blandt dem et med sølvbeslag (SKS 55 – 10 cm højt; 14 cm langt), der på auktionen skal være købt af exam. jur. Hans Peder Teilmann på vegne af hans svoger, den senere provst Johan Chr. Lautrup Winther.
Da kopist Teilmann købte nr. 6, 70 og 73, men ikke er noteret som køber af nr. 12, er proveniensen muligvis kun en familie-tradition.
- 13 en Mahogni Tobakskasse, et Cigarfutteral, en Daase
1-2-0 Contant (Salomon)
Af Henriette Lund fik Kierkegaard til sin 33-års fødselsdag 5. maj 1846 et cigarfutteral, og da han glemte hendes 17-års fødselsdag 12. november samme år, sendte han 16. november et par kaffekopper og to breve: ”... lad det være saa, at jeg har glemt, at det var Din Geburtsdag i Torsdags, saa er det derimod vist, at jeg ikke har glemt, at Du erindrede min, thi netop for en 14 Dage siden er hiint Cigar-Federal taget i Brug, og dermed eengang for alle fremtaget af Glemsel, og vil vel nu ogsaa oftere tages frem til Erindring [...] Dog om Kaffe og Tobak gjelder det, at Meget er skadeligt. Dette havde Du viseligen betænkt, derfor var hiint Federal temmelig lille, ja naar jeg sammenligner det med dem, hvilke jeg *egentligen* bruger: da er det ligerviis og ikke anderledes end en Vestelomme i Sammenligning med Din Sypose, saa jeg vel kommer til at bruge dette Federal *uegentligen*.”¹⁹
Cigarfutteralet fra Henriette Lund til Kierkegaard kan være futteralet i nr. 13, evt. futteralet i nr. 30b.
- 14 et Par pletterede Lysestager
3-2-0 Bolvig [købte også nr. 124, 165a, 204, 223, 243 og 272]
I bo-fortegnelsen er ”5 Lysestager, 2 Flasker” vurderet til 4-0-0 – se også nr. 15, 92, 218, 219, 220, 238 og 239.
- 15 et Par mindre dito dito

¹⁸ Jf. Godtfred Skjerne om Kierkegaard og tobakken i K. F. Plesner (red.): *Kulturminster*, Kbh. 1952, p. 90-113.

¹⁹ Uddrag af [brev nr. 140 i Thulstrup, op. cit.](#)

0-4-8 Salomon

- 16 en pletteret Kaffekande, en dito Chokoladekande
1-4-0 Do
- 17 en Theepotte af Composition [metallegering]
2-0-12 Lynge
- 18 3 lakerede Presenteerbakker
0-3-4 Contant
- 19 3 dito dito, 3 Knive og 2 Gafler
0-3-12 Contant
- 20 et chemisk Fyrtøi
0-3-12 Contant Lynge
- 21 en Frugtskaal af saxisk Porcellain
2-0-0 Do
Skiftekommissionen har opgivet at registrere porcelæn m. m. og nævner kun ”Porcellain, Steen og Glas” vurderet til 3-3-0.
- 22 3 Par blaa Theekopper med Forgyldning, et Par couleurete dito
2-4-0 Lynge
Israel Levin: ”Saa aabnede han Skabet, hvori han vel havde en 50 Par [Kaffe]Kopper, men kun et af hver Slags og sagde: ”Saa, hvilket Par vil De nu have.” Det var ligegyldigt, men det nyttede ikke, jeg skulde vælge et Par, og sagde da, at det vilde jeg have. ”Hvorfor?” Man skulde altid sige hvorfor, og langt om længe vare vi da færdige og fik Kopperne.”²⁰
Auktionskatalogets nr. 22 synes at afkræfte Levins historie, for her findes kun 4 par *te*-kopper og i nr. 26 endnu 3 par.
- 23 en Blomstervase, et dito Bæger
1-5-12 Do
- 24 en lille Terrin, 2 Assietter, en Flødekande, en Skaal af fransk Porcellain
1-5-0 Contant
- 25 6 Tallerkener af fransk Porcellain, en Brødkurv af dito
1-1-8 Contant
- 26 en Fajance Theepotte, 2 Flødekander, 3 Par Theekopper, 2 Tallerkener, en Brødkurv, en Smørkande
1-1-0 Contant
Israel Levin: ”Vi fik hver Dag Suppe, uhyre stærk, Fisk og et Stykke Melon, hvortil et Glas fiin Scherry; derpaa kom Kaffen ind: 2 Sølvkander, 2 Flødekander og en Pose Sukker, der hver Dag blev fyldt paany.”²¹
Foruden de to flødekander i nr. 26 findes endnu én i nr. 24. De to sølv-kaffekander er ikke i kataloget, der kun omtaler en kaffekande af sølv-plet i nr. 16 og én af kobber i nr. 232.
- 27 2 Gemysefade med Laag, 2 ovale Fade, en Peberbøsse
0-3-12 Contant

²⁰ Kirmmse, *op. cit.*, p. 286-287. – Forfatteren og filologen Israel Levin (1810-1883) var Kierkegaards sekretær fra omkring 1844 til 1850.

²¹ Kirmmse, *op. cit.*, p. 286.

- 28 3 slebne Karaffer
2-0-12 Md Willumsen [købte også nr. 32, 132, 146, 189b og 227]
- 29 4 dito Vandglas, 2 smaa Pokaler [i kataloget rettet til: 3 dito Vandglas, 2 smaa Pokaler]
2-4-0 Major Ltn. Mathiesen [købte også nr. 99, 112, 138]
- 30 6 Champagneglas, 2 Viinglas, 3 Snapseglass
1-0-12 Contant
- 30a 1 Glas og 4 Manchetter
0-3-12 Contant
- 30b 1 Cigarfederal m m
1-1-8 Black [købte også nr. 123]
- 30c 6 Bundter Cigarer
3-1-8 Contant
- 31 en Vandkaraffel, et Vandglas, et Saltkar, et Sennepsglas, en Eddikeflaske
1-0-0 Contant
- 32 en Glas Sukkerskaal, 2 Lysemanchetter
1-0-8 Md Willumsen
- 33 en stor Mahogni Commode
12-4-0 Contant
I bo-fortegnelsen er "1 Mah. Commode" vurderet til 8-0-0.
- 34 et Birketræes Divanbord
7-0-0 March[andiser] Isak Hansen [købte også nr. 46, 49, 60, 62, 75, 127 og 164]
I bo-fortegnelsen er "1 Divanbord, 2 Stole" vurderet til 6-0-0.
- 35 et rundt Mahogni Divanbord med Søilefod
12-1-0 Contant
I bo-fortegnelsen er "1 rundt Bord, 3 Stole" vurderet til 10-0-0.
- 36 en Mahogni Etagere
14-0-0 March[andiser] Schou F[rederiks]berggade [købte også nr. 37, 68, 152, 165b, 166, 177, 186, 207, 237, 246, 250, 256, 257 og 258]
- 37 en dito dito
solgt sammen med nr. 36
- 38 en Fyrretræes Seng
3-1-0 Md Holm [købte også nr. 43, 51, 56a, 108 og 128]
- 39 6 Mahognitræes Stole med Krølhaar og Hestehaars Betræk
21-3-0 Brbr Nielsen St Torvegade 377
- 40 5 Mahognitræes Stole med Ulddamaskes Betræk [i kataloget rettet til: 4 Mahognitræes Stole med Ulddamaskes Betræk]

10-4-0 Contant

- 41 en udpolstret Stol med Krølhaar og Fjedre
4-3-8 Contant
- 42 et Mahognitræes Bogskab
40-1-0 Contant
I bo-fortegnelsen er ”1 Mah. Bogskab” vurderet til 35-0-0.
- 43 et palisandermalet Skab med Skuffer
8-0-0 Md Holm
I bo-fortegnelsen er ”2 smaa Skabe” og ”1 Fyrretræes Skab” vurderet til i alt 16-0-0.
- 44 et Mahogni Reisechatol [i kataloget rettet til: 2 Æsker m. m.]
0-5-12 Contant
- 45 et enkelt Linnedskab
forbigaaet
- 46 en Commoditet [natstol] med Tilbehør
3-1-0 Isak Hansen
I bo-fortegnelsen er ”1 Servante, 1 Commoditetsstol, 1 ovalt Speil” vurderet til 8-0-0.
- 47 en Læder Reisekuffert
5-0-0 Contant
- 48 en Mahogni Servante
11-4-0 Fru Pingel [købte også nr. 63, 65, 119, 190b, 198 og 200]
- 49 en Palisandertræes Piedestal
26-5-8 Isak Hansen
I bo-fortegnelsen er ”2 Mah. Piedestaler” vurderet til 20-0-0 og ”1 Mah. Piedestal” til 8-0-0, men på auktionen solgtes af piedestalskabe kun nr. 49 og 51 (at nr. 49 omtales som palisander kan skyldes, at man ikke klart skelnede mellem de to træsorter).
Det tredje piedestalskab blev ifølge familie-traditionen købt af Johan Christian Lund, og ifølge samme tradition købte Peter Christian Kierkegaard to andre piedestalskabe.²² Men traditionen om Peter Christian Kierkegaards og Johan Christian Lunds indkøb modsiges af, at som købere af nr. 49 og 51 står Isak Hansen og madam Holm. Derimod omtales i et brev dateret 19. maj 1857 fra Johan Christian Lund til Peter Christian Kierkegaard ”den Pjedestal som Carl erholdt” [Carl er Johan Christian Lunds søn Carl Ferdinand Lund] og ”den aflaaede Documentkasse, der ligeledes befandtes i den førstnævnte Pjedestal.” Ifølge brevet er de af Søren Kierkegaards manuskripter, som lå i den pågældende piedestal, ”tildeels mærket paa Omslagene A”.²³ Carl Ferdinand Lunds piedestal, som åbenbart blev erhvervet forud for auktionen, må derfor være den piedestal, Henrik Lund i sin fortegnelse over manuskripterne omtaler som ”Pjedestal A” i modsætning til ”Pjedestal B”,²⁴ og piedestalen kan være identisk med det piedestalskab, der tilhører Københavns Museum (SKS 16), men

²² Carl Weltzer i Børge Hjerl-Hansen m. fl.: *Kierkegaardske Kontrafej-fund og Klenodier*, Kbh. 1956, p. 73.

²³ *Rare Books and Special Collections Division, MS 713*, McGill University Libraries, Montreal, Canada – af samme brev fremgår i øvrigt, at Johan Christian Lund ikke har været uden sans for de kierkegaardske manuskripters økonomiske værdi: ”mueligen en kostbar Skat ogsaa i materiel Henseende, naar det tages paa den rette Maade.” – Jf. også Finn Gredal Jensen: *To genfundne breve. Fra J. C. Lund til P. C. Kierkegaard og fra Regine Schlegel til Henrik Lund* (Danske Studier 2005, Kbh. 2005, p. 194-200) og den reviderede version *Two Letters Discovered* (Kierkegaard Studies Yearbook 2006, Berlin & New York 2006, pp. 261-270).

²⁴ Niels Jørgen Cappelørn, Joakim Garff og Johnny Kondrup, *op. cit.*, p. 11-18.

proveniensen er baseret på den fejlagtige familie-tradition, at SKS 16 blev købt af Johan Christian Lund.²⁵

Auktionskatalogets nr. 49 (eller nr. 51) kan herefter identificeres som den palisanderpiedestal, hvorm Kierkegaard i 1849 skriver: ”En Palisander Piedestal har jeg selv ladet gjøre, medens jeg boede paa Nørregade paa 1ste Sal [20. oktober 1840 – 15. oktober 1844]. Den er efter min opgivne Construction, og denne igjen efter Anledning af et Ord af hende den Elskelige i hendes Vaande. Hun sagde at hun gjerne vilde takke mig hele Livet igjennem for at maatte blive hos mig, om hun saa skulde boe i et lille Skab. Med Hensyn dertil er den dannet uden Hylder. – I denne findes Alt omhyggeligt gjemt, Alt, hvad der minder om hende og vil kunne minde hende om mig. Der findes ogsaa et Exemplar af Pseudonymerne til hende; der blev af dem bestandigt kun taget to Velin-Exemplarer, eet for hende og eet for mig.” Piedestalen omtales ogsaa som ”hendes Piedestal.”²⁶

- 50 en Mahognitræes Sopha med Krølhaar og Sirtses Betræk
27-3-0 Dr [*Peter Christian*] Kierkegaard
I bo-fortegnelsen er ”1 Sengested, 1 Krølhaars Madratts, 5 Puder, 1 Tæppe” vurderet til 30-0-0.
På Peter Christian Kierkegaards vegne blev sofaen købt af Johan Christian Lund, som i brev af 5. april 1856 skriver: ”Den opgivne Sopha blev kjøbt til Dig paa Auctionen for 27 rdl 3 Mark men den er rigt udstoppet nylig med Crølhaar og overtrukken med uldent Stof og fortrinlig til at sove paa naar det kniber [...] Tilsendelsen af det bemeldte haaber jeg ret snart bedst kan skee pr Jernbanen.”²⁷
Sofaen gik ifølge familie-traditionen i arv til Peter Christian Kierkegaards søn Poul, som siden solgte den til arkitekt Hother Paludan, hvis datter overdrog sofaen til Københavns Museum (SKS 15).²⁸
- 51 en Mahognitræes Piedestal
14-5-0 Md Holm
Den af Henrik Lund omtalte ”Pjedestal B” – se kommentar til auktionskatalogets nr. 49.
- 52 2 Bøgetræes Stole med Rørsæder
4-2-8 Contant
I bo-fortegnelsen er ”2 Straastole, 2 Tæpper” vurderet til 8-0-0.
- 53 et palisandermalet Klædeskab
8-3-0 Lynge
- 54 2 Jalousier
1-4-0 Contant
Skiftekommissionen har opgivet at registrere jalousier, gardiner og markiser og nævner kun ”2 Gardiner, 2 Rulle-dito” vurderet til 3-0-0.
Israel Levin: ”Han boede altid paa Solsiden men lukkede Solen ude og lukkede for Vinduerne, baade de indre og ydre med hvide Gardiner, Maling eller Persienner, naar det stak ham [...] han gik altid i Skyggen og var ikke, naar han spadserede, at faa til at gaa over en solbeskinnet Plet, ligesom Troidene.”²⁹

²⁵ På grundlag af samme familie-tradition optræder Københavns Museums piedestalskab som nr. 148 i katalog til *Mindeudstilling på Det kongelige Bibliotek i hundredåret for Kierkegaards død*, Kbh. 1955.

²⁶ *Notesbog 15:6, Søren Kierkegaards Skrifter 19*, p. 439 & *NB 14:44, Søren Kierkegaards Skrifter 22*, p. 369 (hvoraf ogsaa fremgår, hvad Kierkegaard i øvrigt har haft liggende i piedestalen vedrørende sit forhold til Regine Olsen).

²⁷ NKS 3174, 4°.

²⁸ Sofaen beskrives som en ”empirebænk” i Steffen Linvald: *Københavns Museum. Erhvervelser og iagttagelser* (Historiske Meddelelser om København, Årbog 1965, Kbh. 1965, p. 194).

²⁹ Kirmmse, *op. cit.*, p. 287.

Søren Kierkegaard: ”Hvor jeg nu boer [Nørregade 43, 16. april 1850 – 22. april 1851], ligger jeg saa stærkt af Sol-Reflexer om Eftermiddagen, saa jeg først var bange for at blive blind.”³⁰

Kierkegaard har virkelig været storforbruger af gardiner, markiser og jalousier. Se også nr. 57, 64, 65, 76, 77, 104, 106, 107, 108, 109, 110, 112, 178, 205 og 206.

- 55 2 Tegnebøger, et Par Brilller
0-4-4 Bud Rasmussen [købte også nr. 58 og 120]
- 56 2 Glas Flaconer, en Flaske med Eau de Cologne
1-1-0 Lyngø
Israel Levin fortæller, at når han og Kierkegaard kom hjem, tog de hver ”en Flaske Eau de Cologne og sprøitede hen paa Kakkelovnen og gavede os saa til at arbejde.”³¹
- 56a 5 Par Brilller
1-5-0 Md Holm
- 56b 1 Papirmappe m m
2-5-0 Contant
Søren Kierkegaard til Regine Olsen: ”Tak for al den Tid, Du har anvendt paa Brevtasken; Tak for al det Tankebroderie, Dit Sind har fremtryllet, medens din Haand sindrigt dannede af Perler synlige Billeder, synlige men derfor og forgængelige ikke evige som hiint Tankens Arbeide; Tak for Brevtasken.”³²
Brevtasken som gavede fra Regine Olsen til Kierkegaard kan være papirmappen i nr. 56b. Kierkegaard omtaler dog også en ”sort Berliner-Mappe” til manuskripter.³³
- 56c 2 Skilderier
0-5-8 Maag
- 57 2 Jalousier
1-3-8 Contant
- 58 2 Marmor Papiirtvingere, en Papiirsax, en Linial
2-0-12 Bud Rasmussen
- 59 en stor Papiirtvinger, 2 mindre dito
3-0-0 Contant
- 60 en Tabouret
2-2-8 Isak Hansen
- 61* en Mahogni Skrivepult
26-3-0 Etatsraad Forchhammer
I bo-fortegnelsen er ”1 Mah. Skrivepult” vurderet til 16-0-0.
Cand. philol. og senere rektor på Herlufsholm J. N. G. Forchhammer deltog også i bogauktionen.
Skrivepulten er 125,5 cm høj, 116 cm bred og 78,8 cm dyb.
Søren Kierkegaard omtaler en (fiktiv!) skrivepult i Victor Eremitas forord til *Enten-Eller*, 1843: ”Det er nu omtrent syv Aar siden, at jeg hos en Marchandiser her i Byen bemærkede

³⁰ *Notesbog 18:92, Søren Kierkegaards Skrifter 23*, p. 318.

³¹ Kirmmse, *op. cit.*, p. 287.

³² Uddrag af *brev nr. 40 (udateret) i Thulstrup, op. cit.*

³³ Jf. bl. a. *Søren Kierkegaards Papirer*, V B 97,30.

en Secretair, der strax første Gang jeg saae den tildrog sig min Opmærksomhed. Den var ikke af moderne Arbeide, temmelig brugt, og dog fængslede den mig. At forklare Grunden til dette Indtryk, er mig en Umulighed, men de Fleste have vel i deres Liv erfaret noget Lignende. Min daglige Vei førte mig forbi Marchandiseren og hans Secretair, og jeg undlod aldrig nogen Dag i Forbigaaende at fæste mit Øie paa den. Efterhaanden fik hiin Secretair en Historie i mig; det blev mig en Nødvendighed at see den, og jeg tog til den Ende ikke i Betænkning, naar det en usædvanlig Gang gjordes fornødent, at gjøre en Omvei for dens Skyld. Alt eftersom jeg saae paa den, vaagnede ogsaa den Lyst at ville besidde den. Jeg følte meget vel, at det var en besynderlig Lyst, da jeg ingen Brug havde for dette Møbel; at det var en Ødselhed af mig at anskaffe det. Dog Lysten er som bekjendt meget sophistisk. Jeg gjorde mig et Ærinde ind til Marchandiseren, spurgte paa andre Ting, og idet jeg vilde gaae, gjorde jeg flygtigt et meget lavt Bud paa Secretairen. Jeg tænkte, at muligen Marchandiseren skulde have slaet til. Det var da et Tilfælde, der havde spillet mig den i Hænderne. Det var saavist ikke for Pengenes Skyld, jeg bar mig saaledes ad, men for min Samvittigheds Skyld. Det mislykkedes, Marchandiseren var ualmindelig bestemt. Jeg gik atter en Tid lang hver Dag forbi, og saae med forelskede Øine paa Secretairen. Du maa beslutte Dig, tænkte jeg, sæt, den bliver solgt, saa er det bag efter; selv om det lykkedes Dig at faae fat paa den igjen, Du faaer dog aldrig mere det Indtryk af den. Mit Hjerte bankede, da jeg gik ind til Marchandiseren. Den blev kjøbt og betalt. Det skal være den sidste Gang, tænkte jeg, at Du er saa ødsel; ja det er netop en Lykke, at Du har kjøbt den, thi saa ofte Du seer paa den, skal Du tænke paa, hvor ødsel Du var, med Secretairen skal der begynde et nyt Afsnit i Dit Liv. Ak, Lysten er meget veltalende, og de gode Forsætter ere altid ved Haanden. Secretairen blev da sat op paa mit Værelse, og som jeg i Forelskelsens første Tid havde min Glæde af at betragte den fra Gaden, saaledes gik jeg den nu forbi derhjemme. Efterhaanden lærte jeg hele dens rige Indhold at kjende, dens mange Skuffer og Gjemmer, og jeg var i alle Maader glad ved Secretairen.”

Proveniens: Søren Kierkegaard – J. N. G. Forchhammer – O. F. Bache – Ib Fenger Bache – Københavns Museum (SKS 13).

- 62 en Contoir-Lænestol betrukket med Skind
2-4-8 Isak Hansen
- 63 en poleret Kasse
1-1-8 Fru Pingel
Søren Kierkegaard til Regine Olsen, 30. december 1840: ”For at overbevise dig om, at det ikke er til Tobak Din Æske bliver brugt, men at den snarere gjør Tjeneste som et Slags Tempel-Archiv, medfølger hosliggende Dokument. [...] Det medfølgende Manuskript forestillter en Krands og et Øie som seer denne Krands.”³⁴
”Tempelarkiv-æskan” kan være nr. 63, evt. tobakskassen i nr. 13 eller mahognikassen i nr. 79.
- 64 2 Fag grønne Rullegardiner med Tilbehør [udstreget i kataloget; i protokollen rettet til: 3 Vinduesskærme]
0-3-8 Contant
- 65 3 Jalousier
1-2-4 Fru Pingel
- 66 en Kurve-Lænestol med broderet Sæde
4-0-8 Contant

³⁴ Uddrag af [brev nr. 29 i Thulstrup, op. cit.](#)

- 67 et rundt Mahogni Bord
3-3-0 Capt. Olsen [købte også nr. 82 og 83]
- 68 en Nodestol
2-5-8 Schou Fberggade
Søren Kierkegaard til Regine Olsen: ”Da Du har opgivet de høiere musicalske Studier, (troe nu ikke at min Mund spidser sig til et sarkastisk Smil, ell. min Læbe zitter af Kaadhed, zitter den, da er det, fordi den endnu bærer lidt fra sidste Gang den oplod sig) saa vil du tage til Takke med en lille *Understøttelse* til Musikens Udbredelse i Dagligstuen.”³⁵
Nodestolen kan være den omtalte understøttelse. Efter den brudte forlovelse returnerede Regine Olsen ikke kun forlovelsesringen, men også andre af de gaver, Kierkegaard havde foræret hende.
- 69 3 Nodebøger
3-1-8 Contant
- 70 en lakeret Gyngestol
8-1-8 Copist Teilmann
- 71 et Speil i Mahogniramme
5-0-8 Contant
I bo-fortegnelsen er ”6 Lænestole, 5 Stole, 1 Speil i Mah. Ramme” vurderet til 20-0-0.
- 72 et Haandspeil, en Bordklokke, en Klædebørste
1-4-8 Fru Bruun [købte også nr. 113]
- 73 en lakeret Lænestol med Rørsæde
5-2-0 Copist Teilmann
- 74 en Bøgetræes Lænestol
6-0-0 Lynge
- 75 en Contoir-Lænestol betrukket med Skind
7-5-0 I. Hansen
- 76 4 Fag sribede Rullegardiner
2-0-0 Contant
- 77 et Fag malede dito, et grønt dito
1-0-8 Contant
- 78 et Cigarbæger, 2 Papiirtvingere, et Skrivetøj
1-1-0 Contant
- 79 en Mahogni Kasse
1-4-8 Contant
Søren Kierkegaard, 1850: ”For ikke længe siden hændte det mig [...] at da jeg en Dag kom hjem, maa der Nogen have været i min Pult og i min ene Kasse den af Mahogni. Muligt, at jeg selv har glemte at lukke da jeg gik ud, skjøndt næsten utænkeligt, men alligevel yderst

³⁵ Uddrag af brev nr. 32 (udateret) i Thulstrup, *op. cit.*

ubehageligt. Sligt kan gjøre En Hjemmet ubehageligt, selv om man har, som jeg, den troeste Omgivelse.”³⁶

80 2 Gibsfigurer
4-4-8 Contant

81 2 dito
1-0-0 Etatsraad Linde [købte også nr. 88]

82 en Jern Ildtang, en Ildskuffe, en Puster
1-0-0 Capt Olsen
I bo-fortegnelsen er ”1 Sæt Ildtøi, 1 Kakkellovns-puster” vurderet til 1-0-0.

83 en Perle-Klokkestræng, en ulden dito [i kataloget rettet til: en Perle-Klokkestræng, to ulden dito]
1-1-8 Do

84 et broderet Pibebrædt
1-0-0 Contant

85 en Luftpude
1-0-4 Contant

85a 1 Mahogni Bord
3-1-0 Contant

85b 1 Tourstok m m
0-5-4 Contant
Israel Levin: ”Han havde ligeledes en utrolig Mængde Stokke.”³⁷

I brev af 22. januar 1842 til sin nevø Carl Ferdinand Lund skriver Kierkegaard: ”Den Ny-taarspresent jeg havde tiltænkt mig selv, har jeg ikke været så heldig med. I længere Tid havde jeg i Forbigaaende betragtet en tynd Stok, som stod i Vinduet hos en Kunstdreier; jeg kunde ikke ret beslutte mig til at købe den. Endelig steeg min Lyst en Dag saa høit, at jeg traadte ind i Boutiquen; hvad skeer, idet jeg vil lukke Døren, slaer jeg en stor Rude i Stykker, hvorover jeg besluttede at betale Ruden og ikke købe Stokken.”³⁸

Endnu 10 stokke var sat til salg i nr. 86, 87 og 168.

Én af stokkene er muligvis en 88,5 cm lang bambusstok, der ifølge familie-traditionen har tilhørt Kierkegaard. Den ejes af Frederiksborgmuseet (B 4099).

86 4 Spadserestokke
1-1-0 Lynge

Med boghandler Lynge som mellemmand blev én af stokkene i nr. 86 eller 168 erhvervet af den selvudnævnte Kierkegaard-discipel, homøopat og lægprædikant Mogens Abraham Sommer (1829-1901), der siden som missionær og portrættegner i Amerika med bl. a. 66 billeder af Kierkegaard blev den første, der introducerede filosofen i USA.³⁹

87 4 dito, nogle diverse Pibehoveder og Piberør
4-1-0 Overlærer Berg
Overlærer ved Metropolitan-skolen, senere rektor Carl Berg deltog også i bogauktionen.

³⁶ *Notesbog 18:92, Søren Kierkegaards Skrifter 23*, p. 318-319. – Også andre steder omtales ”Mahogni-Kassen” til opbevaring af manuskripter, f. eks. i *Søren Kierkegaards Papirer*, V B 97,30, X⁵ B 162 & X⁵ B 164. – Jf. også den under nr. 49 omtalte ”Documentkasse.”

³⁷ Kirmmse, *op. cit.*, p. 287.

³⁸ Uddrag af *brev nr. 65 i Thulstrup, op. cit.*

³⁹ Carl Weltzer: *Søren Kierkegaard karrikeret, kopieret og kanoniseret* (Dansk teologisk Tidsskrift, 11. Aarg., Kbh. 1948, p. 180-181).

- 88 en Gibsfigur
1-2-0 Etatsraad Linde
- 89 en Blikkasse
1-1-0 Contant
Andreas Ferdinand Schiødte: ”I Tilfælde af Ildebrand havde han [Kierkegaard] givet V. [Anders Westergaard] den Ordre, at han skulde redde de Blikkasser hvori han opbevarede sine Manuscripter. Alt det Øvrige var assureret.”⁴⁰
Nr. 89 er muligvis én af de blikkasser, der blev tømt for papirer, da Henrik Lund i Kierkegaards lejlighed foretog den første registrering af de efterladte papirer. Kierkegaard henviser selv til manuskripter, ”der ligge i Blik-Kassen” eller ”i den røde Æske.”⁴¹
- 90 et Skrivetøi, en Papiirsax, en Linial, en Tavle
1-1-8 Contant
- 91 et Thermometer
1-0-0 Contant
Israel Levin: ”Naar vi havde været ude, blev alt lukket op, saa blev der lagt i Kakkellovnen, og naar vi saa kom hjem, var der frisk Luft, K. gik saa op og ned i Værelset, viftede med Lommetørklædet og saae paa Thermometret. Det viste $13 \frac{3}{4}^0$ [Réaumur = ca. 17^0 C], saa var han glad, og Pokker véd, hvordan de bar sig ad dermed, men der var altid, som der skulle være, accurat $13 \frac{3}{4}^0$.”⁴²
- 92 en Messingstage til 2 Lys
2-2-0 Contant
- 93 et Par pletterede Lyseplader
0-5-8 Contant
- 94 et Messing Fyrfad
0-2-8 Contant
- 95 en Blik Theekjedel, en Tragt, en Lygte
0-5-0 Contant
- 96 en stor Trappestige
1-0-0 H Møller [købte også nr. 101, 109, 183, 193, 197, 205, 206, 263 og 280]
Ifølge vejviseren er H Møller formentlig identisk med: Møller, H., Marschandiser, Magstr. 24.
- 97 en Jern Ildtang, en Ildskuffe
0-3-4 Md: Dreves Adelgade 292
På adressen boede ifølge vejviseren: Dreves, J., Marschandiser.
- 98 en Kaffedaase, en Sukkerdaase
0-3-4 Contant
- 99 en Klædekurv, en Papirkurv
0-5-0 Ltn Mathiesen

⁴⁰ Kirmmse, *op. cit.*, p. 272. – Præsten og forfatteren Andreas Ferdinand Schiødte (1816-1887) refererer, hvad Anders Westergaard – jf. note 16 – har fortalt ham.

⁴¹ *Notesbog 21:162, Søren Kierkegaards Skrifter 24*, p. 98 & *Søren Kierkegaards Papirer, X⁵ B 162*. – Jf. også den under nr. 49 omtalte ”Document-kasse.”

⁴² Kirmmse, *op. cit.*, p. 287.

- 100 en Papæske med noget Adskilligt
0-3-0 Vogelsang Maag
- 101 3 dito
0-3-8 H Møller
- 102 et Bordtæppe
0-5-8 Contant
- 103 6 Stoleovertræk
1-3-12 Urtekr Hansen Gl Strand 11 [købte også nr. 111, 117, 129, 130, 131 og 133]
- 104 4 Fag Netteldugs Gardiner
0-3-0 Md: Holst Borgergade 125
På adressen boede ifølge vejviseren: Holst, L. A., Marschandiser-Enke.
- 105 et blegrødt Shirtings Dyneovertræk
1-1-12 Contant
- 106 et Meubelsirts Gardin, et rødt Morins Kappgardin [moreen = hestehårslug]
2-1-0 Contant
- 107 2 Fag sribede Gardiner
2-4-0 Hornstrøm [købte også nr. 160, 165c, 178b, 202, 211 og 218]
- 108 2 Sirtses Gardiner forede med Shirting
2-3-8 Md Holm
- 109 en Lærreds Markise
3-0-0 H Møller
- 110 et Fag Netteldugs Gardiner, et Fag Sirtses dito
1-1-0 Contant
- 111 2 sribede Sophaovertræk
1-4-0 Urtekræmmer Hansen
- 112 3 Fag røde Morens [moreen] Gardiner med sort Fløiels Besætning
17-3-0 Ltn Mathiesen
- 113 et broderet Fodtæppe
2-3-0 Fru Bruun
- 114 et trykket Bordtæppe
1-5-0 Contant
- 115 et Divantæppe
1-3-8 Vogelsang [købte også nr. 140]
- 116 et sribet dito
1-4-8 Contant

- 117 et dito med Fryndser
5-2-0 Urtekr Hansen
- 118 en Fløiels Sophapude
1-5-0 Contant
- 119 en broderet Pude til en Stol
1-4-12 Fru Pingel
- 120 en Trøster, 2 Sophapøller
3-0-8 Bud Rasmussen
Af Henriette Lund fik Kierkegaard formentlig til sin 32-års fødselsdag 5. maj 1845 en ”Trøster”, og da han glemte hendes 16-års fødselsdag 12. november samme år, sendte han med forsinkelse en flaske eau de cologne vedlagt et brev: ”Som sædvanligt havde jeg da glemmt Din Geburtsdag trods alle gode Forsætter. Jeg var trøstesløs; forgjeves lagde jeg mit Hoved til den ”Trøster”, som jeg skylder din Omsorg, forgjeves. Og dog nei, ikke forgjeves: pludselig finder jeg Trøst i den Tanke, Du maa gjøre Gjengæld. Medfølgende Pakke er ogsaa en ”Trøster”, dog er den ikke til at lægge under Hovedet, dertil er den for haard. Men dens Indhold er til Trøst i allehaande Livets Tilfælde; og er man saa lykkelig, som Du sagtens er, at man ikke behøver nogen Trøst, saa er det tillige en Luxus-Artikel. O, hvilken Trøst, at Trøsten er en Luxus-Artikel.”⁴³
Trøsteren fra Henriette Lund til Kierkegaard kan være den i nr. 120 omtalte, evt. nr. 118.
- 121 et engelsk Gulvtæppe circa 8 Alen langt og 5 Alen bredt [ca. 5 x 3 meter]
15-4-0 ~~Contant~~ Erichsen i lille Torvegade 17B
- 122 2 Sække
0-4-4 Contant
I forbindelse med sin registrering af Kierkegaards efterladte papirer omtaler Henrik Lund ”en stor Sæk”, hvori han fandt ”en hvid Lærreds Pose” med diverse konvolutter og manuskripter.⁴⁴
- 123 4 Stuver [rester] grønt uldent Tøi, noget Adskilligt
2-1-12 Black
- 124 en stor Hovedpude
4-1-8 Bolvig
- 125 et stukket Sengetæppe
1-3-0 (Contant) cand. th Hammer L. Regnegade 180³ (ved en lille Pige) [købte også nr. 165d og 188]
- 126 en Skraapude med Krølhaar, en dito
3-3-0 Hendrichsen [købte også nr. 222, 228, 259, 275 og 276 og evt. 194 og 254]
- 127 en Madrats med Krølhaar og Fjedre
10-3-0 Isak Hansen
- 128 en Overdyne med sribet Betræk
11-0-0 M. Holm

⁴³ Uddrag af [brev nr. 120 i Thulstrup, op. cit.](#)

⁴⁴ Niels Jørgen Cappelørn, Joakim Garff og Johnny Kondrup, *op. cit.*, p. 13-14.

- 129 en blaastribet Bolsters Hovedpude
1-4-0 Urtekr Hansen
- 130 2 dito dito mindre dito
3-1-0 Do
- 131 et stukket Sirtsens Sengetæppe
1-3-0 Do
- 132 et uldent dito
2-3-8 Willumsen
- 133 2 Par Lærreds Lagener
3-5-0 Urtekr. Hansen
I bo-fortegnelsen er ”3 Par Lagen” vurderet til 6-0-0 – se også nr. 134.
- 134 et Par dito dito
2-2-4 Contant
- 135 2 smaa Dreiels Duge, 12 Servietter
3-1-8 Contant
I bo-fortegnelsen er ”4 Duge, 8 Servietter” vurderet til 5-0-0 – se også nr. 136 og 137.
- 136 en Damaskes Theedug
1-2-0 Md. Turst betalt
- 137 en dito dito
1-2-12 Do
- 138 11 Dreiels Haandklæder
2-2-7 Ltn Mathiesen
I bo-fortegnelsen er ”26 Haandklæder” vurderet til 3-3-0 – se også nr. 139 og 140.
- 139 10 dito dito
3-2-0 Contant
- 140 5 dito dito
1-4-15 Vogelsang
- 140a 3 Par Sokker
1-2-0 Contant
- 140b 2 Silke Lommetørklæder m m
1-4-8 Lynge
- 141 5 Lærreds Pudevaar
1-4-0 Contant
- 142 12 Kraver med Flipper
1-3-0 Contant

- 143 10 dito med dito
1-1-8 Contant
- 144 4 Par Underbeenklæder
2-4-0 Contant
- 145 et hvidt Silketørklæde, et broderet Lommetørklæde, et nyt sort Silkehalstørklæde
3-4-8 Lynge
- 146 11 Lærreds Lommetørklæder, 7 hvide Halstørklæder
1-1-12 Md Willumsen
- 147 6 diverse Silke Lommetørklæder, 6 Silke Halstørklæder [i kataloget rettet til: 7 diverse Silke Lommetørklæder, 6 Silke Halstørklæder]
2-2-0 Contant
- 148 6 Kraver, 2 Lommetørklæder
1-0-4 Contant
- 149 6 Stouts Skjorter
5-0-0 Contant
- 150 4 Par Underbeenklæder [i kataloget rettet til: 6 Par Underbeenklæder]
1-1-8 Contant
- 151 4 uldne Nattrøier
2-4-0 Contant
- 152 12 Par uldne Sokker
3-4-8 Schou Fberggade
- 153 6 uldne Nattrøier
1-5-4 Contant
- 154 14 Par uldne Sokker
3-0-6 Contant
- 155 noget Adskilligt
0-5-0 Contant Meyer
- 156 6 Par Underbeenklæder
2-3-0 Contant Do
- 157 18 Flipper, 4 Par Manchetter, en Krave og et Tørklæde
0-3-0 Contant Do
- 158 12 Shirtings Skjorter
7-4-8 Contant
- 159 et Tørklæde hvori 12 Par Sokker
1-5-8 Contant Weische

- 160 18 Par uldne Sokker
4-3-0 ~~Ad Willumsen~~ Hornstrøm
- 161 6 Par nye dito dito
2-2-10 Contant
- 162 12 Shirtings Skjorter
3-3-0 Contant
- 163 en tærnet Slaabrok
4-3-0 Controlleur Jensen Læderstr 23³ [købte også nr. 179]
- 164 to uldne Nattrøier
4-5-0 Isak Hansen
- 165 en grøn Silkeparaply
4-1-8 Lynge
Søren Kierkegaard, ca. 1840: ”Min Paraplui, mit Venskab. Den forlader mig aldrig, kun engang har den gjort det. Det var et forfærdeligt Stormvejr; jeg stod ene og forladt af alle Mennesker, ene paa Kongens-Nytorv; da vendte ogsaa min Paraplui sig. Jeg var raadvild, om jeg skulde lade den fare for dens Troløshed og blive Misanthrop. Den er bleven mig saa kjær, at jeg altid gaaer med den enten det er Regnveir eller Solskin; ja forat vise den, at jeg ikke elsker den blot for Nyttens Skyld, gaaer jeg stundom op og ned af Gulvet i min Stue og lader ligesom jeg var ude, støtter mig paa den, slaar den op, understøtter min Hage med Haandgrebet, bringer den nær til mine Læber o.s.v.”⁴⁵
Søren Kierkegaard, ca. 1844: ”Den Tidsfordriv at kæmpe med Blæsten. Dertil har jeg en stor Paraplui med stærk Stang, nu gaaer jeg ud paa en af de mest stormerske Pladser slaaer Parapluien op og holder den for mig, mod Vinden, ligesom til Bajonet-Fægtning mod Cavaleriet. Grebene ere følgende: den ene Haand holder paa Grebet, den anden lægger Tommelfingeren paa Fjederen foroven, at jeg kan narre Vinden, hvis den faaer for megen Magt, ved at slaae Parapluien sammen. – Nu slaaes vi. Denne Tidsfordriv er tillige en yderst gavnlige Motion, fordi man maa gjøre de besynderligste Spring.”⁴⁶
Endnu 2 paraplyer var sat til salg i nr. 166 og 167 og et paraplyfutteral i nr. 169.
- 165a 20 Par Handsker
1-1-12 Bolvig
- 165b 2 Par Morgenskoe
2-1-0 Schou Fberggade
- 165c 2 Par dito
1-2-0 Hornstrøm
- 165d 2 Papirtvingere m m
1-3-8 Hammer
- 165e 2 Par Kraver m m
1-1-4 Contant
- 166 en sort Silkeparaply
4-0-0 Schou Fberggade

⁴⁵ Søren Kierkegaards Papirer, III A 221.

⁴⁶ Søren Kierkegaards Papirer, VI B 227.

- 167 en lille dito
2-2-12 Contant
- 168 2 Spadserestokke med Elfenbeens Haandtag
3-0-8 Lynge
- 169 2 dito, et Paraplyfoueral [i kataloget rettet til: 1 Pibebrædt, et Paraplyfoueral]
0-4-8 Do
- 170 en Reisesæk med Laas
0-5-12 Contant
- 171 6 Shirtings Skjorter
2-5-4 Contant
- 172 2 Blikspande
1-4-4 Proc Maag
- 173 en Ildkasse [i kataloget rettet til: en Ildkasse og 1 Spyttbakke]
0-1-8 Contant
Israel Levin: ”Paafaldende [...] var Kierkegaards Frygt for Ildløs. Naar en saadan indtraadte, kunde K være som nerveus ophidset. Naar han tændte Lys eller Cigar kastede han Svovelstikkerne med en mærkværdig Omhu i Kakkellovnen. Engang havde L. [Levin] tændt Lys og kastede derpaa Svovlstikken hen i Spyttbakken. ”Er De gal”, raabte K. ”De kan jo stikke Ild paa Huset”, og han lagde sig nu ned paa Gulvet, tog Svovlstikken op, kaldte paa Vand, lagde den lige i Spyttbakken og hældte Vand over den og desuden paa Gulvet. Det varede over eet Qvarteer før K var nogenlunde beroliget, saa at hans Rysten var ophørt og Sveden ikke mere traadte frem paa hans Pande.”⁴⁷
Endnu 3 spyttbakker var sat til salg i nr. 174 og 200.
- 174 en Messing Spyttbakke [i kataloget rettet til: en Messing Spyttbakke m m.]
0-5-0 Skrædder Petersen Krystalgade
- 175 et Kammerstel af hvidt Fajance [i kataloget rettet til: 1 Dunk m m]
0-1-0 Contant
- 176 2 uldne Tørklæder, en Morgenhue og en Kaskjet
0-3-12 Contant
- 177 et Par Morgenskoe [i kataloget rettet til: to Par Morgenskoe]
2-1-0 Schou Fberggade
- 178 et Fag Sirtses og et Fag Netteldugs Gardiner
1-0-8 Contant
- 178a 1 Par Underbeenklæder
1-1-8 Contant
- 178b 1 Æske m Adskill. m m
0-4-0 Hornstrøm

---

⁴⁷ Kirmmse, *op. cit.*, p. 284.

- 178c 1 Sofapølse m m
0-4-8 Contant
- 179 Et stort Oliemaleri af den hollandske Skole [formentlig et landskabs- eller genremaleri med forbillede i det 17. århundredes hollandske kunst]
10-0-0 Controlleur Jensen⁴⁸
- 180 Et Speil i Mahogniramme med tilhørende Consol
14-2-0 Contant
- 181 et dito i dito
5-0-8 Contant
- 182 4 Birketræes Lænestole med Krølhaar og Ulddamaskes Betræk
13-0-0 P. Nielsen
- 183 2 Tabouretter med Krølhaar og sort Betræk
2-5-0 H Møller
- 184 en bronceret Gibsfigur
1-1-4 Contant
- 185 en dito Skibsørn
0-3-8 Contant
- 186 2 indlagte Mahogni Bestikker til Knive, Gafler og Skeer
3-1-0 Schou Fberggade
- 187 et palisandermalet Bord
1-1-8 Contant
- 188 et lille Kryderiskab
2-5-4 Hammer
- 188a 1 Gibsfigur
0-3-4 Contant
- 189 2 Astrallamper [lampe med ringformet oliebeholder]
189 blev solgt som 189a: 1 Lampe 3-4-4 Contant og 189b: 1 Do 3-3-0 Md Willumsen
- 190 2 dito
190 blev solgt som 190a: 1 Do 3-1-8 Contant og 190b: 1 Do 1-4-8 Fru Pingel
- 191 en Camphinlampe med Lampeskjerm [lampe med især rensset terpentinline som belysningsvæske]
1-3-8 Petersen betalt
- 192 en Birketræes Seng
4-2-8 Contant

⁴⁸ Boede ifølge nr. 163 i Læderstræde 23³ og omtales i vejviseren som "Jensen, J., forhen Toldassistent" – maleriet er som det eneste nummer i auktionskataloget udhævet med en streg over og under teksten.

- 193 en dito Servante
1-1-8 H Møller
- 194 en Glas Lysekroner til 6 Lys
2-4-0 Md Hendriksen
- 195 en dito Gemakslampe
1-1-12 Cand Borch
- 196 2 Stole med Morins [moreen] Betræk
3-2-8 Maag
- 197 et Skjermbræt med 2 Fløie
0-4-8 H Møller
- 198 et dito med dito
0-5-4 Fru Pingel
- 199 3 Stole med Lædersæder
3-1-8 Maag
- 200 2 Messing Spyttebakker
1-0-0 Fru Pingel
- 201 et dobbelt rødmalet Linnedskab
6-1-8 J Hartvig Læderstræde
- 202 en Rok, en Haspe
1-2-0 Hornstrøm
- 203 et guulmalet Bord
1-0-8 Contant
- 204 en Servante
3-2-8 Bolvig
- 205 4 Jalousier
0-2-4 H Møller
- 206 Stænger til 2 Markiser, nogle Rullegardinstokke
solgt sammen med nr. 205
- 207 en Commoditet med Tilbehør
2-2-8 Schou Fberggade
- 208 en Fyrretræes Seng med Udtræk
0-2-8 Contant
- 209 en Stol [i kataloget rettet til: to Stole]
0-3-8 Contant
- 210 en Kurvevugge [kan have tilhørt familien Strube]

0-3-4 Contant

Endnu en vugge var sat til salg i nr. 280.

- 211 et Blomsterstakit
0-2-0 Hornstrøm
- 212 6 Bordblade, 3 Bordbeen
4-5-0 Contant
- 213 en Klædekurv, et Flaskefoder [skrin til medbragte flasker]
0-2-0 Bogh. Schmidt [købte også nr. 214 og evt. 219 og 220]
- 214 en Kasse med en Laas og nogle diverse Jern
0-1-4 Do
- 215 2 Gardinskruer, en Blik Sparebøsse
0-2-0 Contant
- 216 en Portlygte
0-1-0 Contant
- 217 10 Lysepyramider
solgt sammen med nr. 216
- 218 12 Geneverflasker, en Damian [damejeanne = kurveflaske]
0-1-4 Hornstrøm
- 219 24 diverse sorte Flasker
0-1-8 A Schmidt
- 220 7 hvide Flasker
solgt sammen med nr. 219
- 221 en Kaffekande, en Chokoladekande af københavnsk Porcellain [udstreget i kataloget; i protokollen rettet til: En Del Stenkrukker]
0-1-0 Contant
- 222 en Kobber Tærtepande
5-2-0 Hendrichsen
- 223 en dito Stegegryde med Laag
6-5-0 Bolvig
- 224 en dito Theekjedel
2-5-0 Wagner
- 225 en dito Potte
2-5-0 Contant
- 226 en dito Theekjedel
2-1-0 J Hartvig

- 227 en dito Kasserolle
3-1-0 Md Willumsen
- 228 en dito dito
2-4-8 Hendrichsen
- 229 en dito dito
1-2-0 Contant
- 230 en dito Buddingeform med Laag
1-4-0 Fyrbøder Carstensen
- 231 en dito Kasserolle
0-3-8 Contant
- 232 en dito mindre dito, en dito Kaffekande
0-4-12 Contant
- 233 en dito Kageform
0-3-0 Contant
- 234 et dito Fyrfad
0-3-8 Contant
- 235 en dito Kasserolle med Laag
2-4-8 Contant
- 236 en Messing Kjedel
1-3-8 J. Hartvig
- 237 en Blik Hævert, nogle Rør
0-1-4 Schou Fberggade
- 238 en Messing Contoirstage
0-3-4 Contant
- 239 en dito dito
0-3-0 Contant
- 240 en dito Lyseplade med Staalsax
0-2-4 Contant
- 241 2 gamle dito dito [i kataloget rettet til: 2 gamle dito dito 2 Urtepotter]
0-4-0 Contant
- 242 en Messing Vægtskaal med Lodder
0-3-12 Contant
- 243 en Malmmorter med Støder
3-3-8 Bolvig
- 244 en Blik Theekjedel, en Blik Spand [i kataloget rettet til: en Blik Theekjedel]

1-0-0 Contant

- 245 et Jern Ildtøj, en Rist
solgt sammen med nr. 244
- 245b 1 Cobber Æbleskivepande
1-5-8 Contant
- 246 en 4-Lpds. Bismar
3-5-0 Schou Fberggade
- 247 en Jern-Gryde, en dito Rist
0-1-0 Contant
- 248 3 Smørsøgere [redskab i form af et halvcylindrisk bor til at udtage prøver af et smørparti]
solgt sammen med nr. 247
- 249 et Vaffeljern, et Goderaadsjern [en art vaffeljern]
0-3-0 Contant
- 250 en Kjødgaffel, en Skee, en Malmhane
0-4-8 Schou Fberggade
- 251 en stor Blik Kjøkkenlampe, nogle mindre dito
0-1-4 Contant
- 252 en Jern Æbleskivepande, nogle Stegespid
0-1-4 Contant
- 253 en Blik Buddingform, en Kageform med mere Bliktøi
0-3-0 Contant
- 254 noget diverse Bliktøi
0-1-0 Md Hendriksen
- 255 en malet Vandtønde med Laag og Kar
2-3-8 Contant
- 256 en Brændekasse
0-2-0 Schou Fberggade Kbmng.
- 257 2 malede Vandspande, en Bænk
0-4-0 Do
- 258 en Kjødblok med Laag, en Øxe
0-5-4 Do
- 259 et stort Strygejern med Bolte, et Pibejern
0-4-0 Hendrichsen
- 260 et mindre dito med dito, et Pibejern
0-5-8 Contant

- 261 et Deigtrug, et Fjerdingskar
0-2-8 Berendsen [købte også nr. 273 og 274]
- 262 et Strygejern med Bolte, et Pibejern
0-3-0 Contant
- 263 et dito med dito, et Pibejern [i kataloget rettet til: 1 Reol med dito, et Pibejern]
0-2-4 H Møller
- 264 2 Pibejern
0-1-0 Contant
- 265 et Strygebrædt
65 kom ej
- 266 en Jern Stegevender m. m.
solgt sammen med nr. 264
- 267 en Jern Ildtang, en dito Skuffe
0-4-0 Contant
- 268 en dito dito, en dito dito
0-4-8 Contant
- 269 et Bolsters Dynevaar
0-1-0 Contant
- 270 et dito Vaar til en Madratts
solgt sammen med nr. 269
- 271 en lang Hovedpude, en Trækkepude [pude med betræk]
3-3-8 Proc Maag
- 272 en ulden Overdyne
7-5-0 Bolvig
- 273 2 Hovedpuder
1-0-0 ~~Contant~~ Berendsen
- 274 2 mindre Hovedpuder, en ulden Hovedpude, en Bolsters Underdyne [i protokollen rettet til:
3 Puder]
3-3-12 Berendsen
- 274b 1 Dyne
7-3-0 March[andiser] L C Hansen
- 275 en Overdyne
5-0-8 March[andiser] Hendrichsen
- 276 en Fodpude med Krølhaar
0-5-12 Do

- 277 en Sæk med circa 3 Pd. Fjeder
solgt sammen med nr. 276
- 278 en Byldt diverse Fryndser
0-2-0 Contant
- 279 en Kurv med dito
solgt sammen med nr. 278
- 280 1 Vugge [kan have tilhørt familien Strube]
0-1-0 H Møller
Nr. 280 optræder i protokollen, men ikke i kataloget.

III. Uden for nummer

Nr. u1-u10 har tilhørt Søren Kierkegaard; muligvis gælder det også u11-u20, mens der ikke findes nogen dokumentation for u21-u40.

- u1 ca. 30 flasker vin
I bo-fortegnelsen er ”c. 30 Flasker forskellige Viine” vurderet til 15-0-0.
I brev af 29. marts 1856 til Peter Christian Kierkegaard skriver Johan Christian Lund: ”Der fandtes i din Broders Kjelder et lille Forraad af circa 30 Boutl. Viin som jeg efter Samtale med Ferdinandt [Henrik Ferdinand Lund] og d. Fl. skal tillade mig at besørge sendt til Dig tilligemed med [sic!] den Deel af hans Garderobe, som man blev enig om ikke skulde sælges; jeg vil haabe at det ikke vil være Dig imod at Dispositionen over samme overføres paa Dig.”⁴⁹ Men som antydet i kap. I har garderoben givet anledning til en vis usikkerhed, for i nyt brev af 12. april 1856 skriver Johan Christian Lund: ”Dine Bemærkninger betræffende Gangklæderne skal jeg tage ad notam.”⁵⁰
- u2* forlovelsesring af guld
Ring (diameter 2,1 cm) blev efter den brudte forlovelse med Regine Olsen returneret til Kierkegaard, som lod den store og de fire små brillanter i ringen monteres i form af et kors. Ringen hører til de ”Smaating”, Regine Schlegel fik igen efter Kierkegaards død. I brev af 12. maj 1856 skriver hun til Henrik Lund: ”[Ring] med den klare Steen var forandret til Formen af et Kors, vist ikke uden Betydning.”⁵¹
Formentlig om denne ring fortæller præsten Tycho E. Spang (1830-1907) i en barndoms-erindring: ”Diamanten i hans Ring [...] funklede omkaps med de dybe sjæfulde Øjne, der var blaa og milde. Denne Ring var vor Lyst, og naar vi improviserede vore Smaakomedier paa Dukketheatret, skulde det altid laves saaledes, at ogsaa *den* kunde faa sin Rolle i Stykket.”⁵²
Proveniens: Søren Kierkegaard – Regine Olsen – Søren Kierkegaard – Regine Schlegel – Henriette Lund – Søren Aabye Kierkegaard Lund – Ebba Lund – Københavns Museum (SKS 31).
- u3* visitkortstempel af kobber
På stemplet (3,8 x 8,1 cm) står *S. Kjerkegaard* (med j som på titelbladet til *Af en endnu Levendes Papirer*, 1838) og derunder *Mag: art.*⁵³
Proveniens: Søren Kierkegaard – Peter Christian Kierkegaard – Universitetsbiblioteket – Det kongelige Bibliotek (Søren Kierkegaard Arkivet D pk. 10).
- u4(*) signet
Signetten er forsvundet, men et ottekantet lakaftryk (ca. 1,2 x 1,9 cm) med initialerne SAK findes bl. a. i Søren Kierkegaard Arkivet A pk. 6.
Lakaftrykket på indersiden af forpermen i journalen NB2 (Kierkegaards dagbogsprotokol fra maj til november 1847) forseglers en snor, der skulle fastholde journalens blade, og det blev i 1963 forsynet med en beskyttende grøn ramme.
- u5 2 stumtjenere
I bo-fortegnelsen er ”2 Stumtjenere” vurderet til 8-0-0. De findes ikke i auktionskataloget.
- u6 5 forskellige små tæpper

⁴⁹ NKS 3174, 4°.

⁵⁰ NKS 3174, 4°.

⁵¹ Kirmmse, *op. cit.*, p. 78.

⁵² Kirmmse, *op. cit.*, p. 161-162.

⁵³ Ifølge Niels Jørgen Cappelørn, Joakim Garff og Johnny Kondrup, *op. cit.*, p. 40 er der med stemplet fremstillet nytryk af Søren Kierkegaards visitkort.

I bo-fortegnelsen er ”5 forskellige smaa Tæpper” vurderet til 12-0-0. De findes ikke i auktionskataloget.

I et ufuldendt brevudkast til en ukendt modtager takker Kierkegaard for en gave i form af et smukt tæppe med ”Farveblandinger lykkeligt valgt.” Han nævner også, at han vil ”henlægge og gemme” tæppet og skriver: ”Tak at I saaledes ville strøe Roser paa min Vei! Imidlertid vil vel atter her det indtræde som er betegnende for hele mit Liv: hvor Veien er rosenstrøet gaaer jeg aldrig.”⁵⁴

Det i brevudkastet omtalte (gulv)tæppe kan være et af de ”5 forskellige smaa Tæpper.”

- u7 globus på stativ
Som nr. 2197 på bogauktionen blev ”G. F. v. Oldenburgs Jordglobus. 1845, paa Stativ” solgt til Henrik Lund for 6-3-0.
Der er tale om den af Georg Ferdinand v. Oldenburg i 1843 konstruerede og tegnede globus med diameter 48 cm.⁵⁵
- u8 a amtskort
Som nr. 2047a på bogauktionen blev ”Gliemanns Amtskort” solgt til boghandler O. L. Holm for 3-1-8.
Johan Georg Theodor Gliemanns i alt 32 kort over amter i kongeriget og hertugdømmet Slesvig udkom 1824-1829 i lidt forskellige formater, målestok ca. 1:250000.
- u8 b diverse landkort
Som nr. 2047b på bogauktionen blev ”En Deel Landkort” solgt til cand. phil. Christian Deegen for 0-2-4.
- u8 c kort over Palæstina
Som nr. 2050 på bogauktionen blev ”Kort over Palæstina. Kbhvn. 1845” solgt for 1-0-8.
- u8 d kort over den nordøstlige del af Sjælland
Som nr. 2051 på bogauktionen blev ”Mansa, Kort over den nordøstlige Deel af Sjælland (paa Lærred, i Fouteral). Kbhvn. s.a.” solgt sammen med ovenstående nummer.
Jacob Henrik Mansas kort (45 x 41 cm) udkom i flere oplag, målestok 1:160000.
- u8 e kort over Tyskland m. m.
Som nr. 2052 på bogauktionen blev ”Diez, F. M., Reisecharte für Deutschland, Königr. der Niederlande, Königr. Belgien und die Schweiz. Nach Adolph Stiellers Entwurf (aufgetogen, in Fouteral). Gotha s.a.” solgt for 0-1-8.
F. M. Diez’s kort (38 x 46 cm) udkom i flere oplag, målestok 1:740000.
- u8 f kort over Europa
Som nr. 2053 på bogauktionen blev ”Streit, F. W., Charte von Europa; paa Lærred og Stokke. Weimar 1839” solgt til boghandler V. Pio for 1-1-12.
Kortet kan ikke identificeres. Kartografen F. W. Streit døde i Weimar 1839.
- u9 kobberstik
Som nr. 2056 på bogauktionen solgt til boghandler V. Pio for 1-1-8.
Kobberstikket *Jens Juel og hans Kone* har motiv efter maleri af Jens Juel. Kobberstikkeren er Edvard Sonne, og stikket (plademål: 44,8 x 34,1 cm) er udgivet af Kunstforeningen, Kbh. 1851.
- u10 portræt af Michael Pedersen Kierkegaard

⁵⁴ Uddrag af [brev nr. 302 \(udateret\)](#) i Thulstrup, *op. cit.*

⁵⁵ Oldenburgs globus er beskrevet i Ib Rønne Kejlbo: *Rare Globes*, Kbh. 1995, p. 126-132.

I brev af 10. marts 1856 til Peter Christian Kierkegaard skriver Henrik Lund: ”Bedstefaders Portrait har jeg lagt til Side og kan maaskee faae det sendt med dennegang; hvis ikke, kommer der vel nok en Leilighed til at faae det oversendt.” I brevets slutning tilføjer Henrik Lund: ”Det lykkes dog ikke, da Procurator Maag ikke var hjemme til at udlevere mig Nøglerne” [til Kierkegaards lejlighed].⁵⁶

Det omtalte portræt er ifølge familie-traditionen en oval tegning (7,8 x 5,9 cm) i passepartout af sort træ med guldstaffering indrammet i glas (12,9 x 10,9 cm). Det ejes af Københavns Museum (SKS 8), men det af Henrik Lund beskrevne portræt må være den miniature på elfenben (7,5 x 5,8 cm), som menes udført af F. C. Camradt ca. 1794 og ejes af Frederiksborgmuseet (A 2726). Portrættet på Københavns Museum er en senere kopi af Frederiksborgmuseets miniature.

***

- u11   pedestalskab af mahogni
Pedestalskabet er 147 cm højt, 63 cm bredt og 45,5 cm dybt. Det er i bunden påklæbet en trykt etiket med følgende tekst: ”Löbe-Nr. 3668 [3668 er anført med blæk] Snedkernes Meubel-Etablissement for moderne og solide Arbeider Östergade Nr. 69 Kjöbenhavn.” Det omtalte firma var i 1838 grundlagt af snedkermester Johannes Lasenius-Kramp. Københavns Museum (SKS 16) – se kommentar til auktionskatalogets nr. 49.
- u12   stålstik i Damborg-ramme
Stålstykket *The Emigrant's* har motiv efter maleri af Alvan Fisher, gravøren er George W. Hatch, og stikket (plademål: 9,0 x 13,7 cm i ramme på 16,5 x 19,8 cm) er fra julebogen *The Token*, Boston 1829.
Billedet har ifølge familie-traditionen tilhørt Kierkegaard, eller muligvis har hans bror Niels Andreas fra Amerika sendt det til Johan Christian Lund, med hvem han forsøgte at etablere et samarbejde om eksport af manufakturvarer til Boston. Københavns Museum (1980: 178/3).
- u13   4 kobberstik
Kobberstikkene med scener fra Casortis pantomimeteater er købt i Schubothes boghandel 23. februar 1839, men kan være anvendt som gave.⁵⁷
- u14   maleri (olie på lærred)
Maleriet *Italienerinde med sit Barn* er udført af Elisabeth Jerichau Baumann ca. 1854, og Kierkegaard har ifølge familie-traditionen vundet maleriet (95 x 95 cm) som medlem af Kunstforeningen, men han forærede det til Henrik Ferdinand Lund.
Muligvis om dette maleri skriver Henriette Lund i sine Erindringer fra Hjemmet, Kbh. 1909, at hendes far fik det af Kierkegaard, ”fordi han var saa fornuftig aldrig at læse en Tøddel af hans Skrifter.” Hun tilføjer, at Maleriet var ”nok egentlig en Foræring til Tak, fordi Fader besørgede hans Pengesager.”⁵⁸
Københavns Museum (1985: 9).
- u15   guldring
Ringen har tilhørt Kierkegaards far. Den er med hans initialer *MPK* i perler på blå grund, og Søren Kierkegaard gik ifølge familie-traditionen med ringen på sin venstre ringfinger.⁵⁹
- u16   sølvarmbånd

⁵⁶ NKS 3174, 4°.

⁵⁷ H. P. Rohde, *op. cit.*, p. 151.

⁵⁸ Kirmmse, *op. cit.*, p. 235.

⁵⁹ Tilhørte i 1955 Hilde Johanne Deichmann, oldebarn af Kierkegaards søster Nicoline, der var gift med Johan Christian Lund – jf. nr. 83 i katalog til *Mindeudstilling, op. cit.*

Armbåndet (diameter 7 cm) af små hule, riflede sølvkugler trukket på en sort snor er formentlig én af de ”Smaating”, Regine Olsen efter den brudte forlovelse returnerede til Kierkegaard, og som hun efter hans død fik igen.

Københavns Museum (SKS 32).

- u17 broche
Brochen (3,8 x 2,8 cm) i guldfiligran med en fugl på en egekvist monteret på oval agat er formentlig én af de ”Smaating”, Regine Olsen efter den brudte forlovelse returnerede til Kierkegaard, og som hun efter hans død fik igen.⁶⁰
- u18 parfumeflakon
Flakonen (16 cm høj; 7,7 cm bred) af grønligt glas med slebne, røde sten og forgyldte ornamenten er formentlig én af de ”Smaating”, Regine Olsen efter den brudte forlovelse returnerede til Kierkegaard, og som hun efter hans død fik igen.
Søren Kierkegaard til Regine Olsen: ”Du fortalte forleden, da Du var oppe hos mig, at Din Fader til Din Confirmation havde foræret Dig en Flaske Liliékongval (Extrait double de Muguet). Du troede maaskee ikke at jeg hørte det, ell. Du troede maaskee, at det var gaaet mit Øre forbi som saa Meget Andet, der ikke gjenlyder indenfor. Men nei ingenlunde! Men som hiin Blomst skjuler sig saa yndigt i det store Blad, saaledes lod jeg ogsaa den Plan at sende Dig det Medfølgende først skjule sig i Glemsels halvgjennemsigtige Taagesløv, for at den da frigjort fra enhver udv. endog nok saa fjerne Opfordring, forynget til et nyt Liv i Sammenligning med hvilket den første Existents kun var et jordisk Liv, nu kunde udbrede den Duft som Længsel og Erindring (”fra min Ungdomskaar”) rivalisere om. Nær havde jeg imidlertid ikke kunnet opdrive en saadan extrait i Kbhvn. Dog ogsaa i denne Henseende hersker der et Forsyn og Kjærlighedens *blinde* Gud øiner altid Udvei. At Du modtager den i dette Øieblik (lige før Du gaaer ud), er fordi jeg veed, at ogsaa Du kjender Øieblikkets Uendelighed. Blot det ikke kommer for silde. Iil du min Overbringer, iil min Tanke, og Du, min Regine, stands et Øieblik blot et Øieblik stat stille.”⁶¹
Muligvis den i brevet omtalte parfumeflakon.
Frederiksborgmuseet (B 4011).
- u19 generalkort over Danmark opklæbet, ferniseret og med stokke
Kortet er købt i Schubothes boghandel 23. oktober 1845, men kan være anvendt som gave.⁶²
- u20 5 reoler
I Appendix II til bogauktionen solgtes 5 reoler (2 til Henrik Lund, 2 til boghandler V. Pio og 1 til overlærer Carl Berg) for i alt 25-4-8, men det er uvist, om numrene i Appendix I og II har tilhørt Kierkegaard.

***

- u21 sekretær (skrivepult) af mahogni
For 210.000,- kr. blev sekretæren i september 1993 på Bruun Rasmussen Kunstauktioner nr. 589 solgt til en anonym amerikansk køber. Vurderingsprisen var 100.000-125.000,- kr., og sekretæren oplyses at have tilhørt Ingeborg Warming, ”oldebarn af Søren Kierkegaards søster Petrea Kierkegaard, som var gift med Ferdinand Lund.”⁶³ Auktionsfirmaet oplyste yderligere, at proveniensen er ”fin og sikker takket være fru Warmings slægtskab med Henriette Lund, som var datter af Petrea og Ferdinand Lund” [sic!]. For en vurderingspris

⁶⁰ Tilhørte i 1955 repræsentant Gustav Høyernielsen, oldebarn af Kierkegaards søster Nicoline – jf. nr. 93 i katalog til *Mindeudstilling*, *op. cit.*

⁶¹ Uddrag af *brev nr. 18 (udateret) i Thulstrup*, *op. cit.*

⁶² H. P. Rohde, *op. cit.*, p. 147.

⁶³ Ingeborg Warming, f. Løfting var *ikke* oldebarn af Petrea Kierkegaard, men af hendes mand Henrik Ferdinand Lund i hans andet ægteskab med Anna Cathrine Lund.

på 200.000-250.000,- kr. blev sekretæren i december 2005 igen udbudt på Bruun Rasmussen Kunstauktioner, men kunne ikke opnå vurderingsprisen og vendte tilbage til sin amerikanske ejer. Auktionsfirmaets oplysninger fra september 1993 blev i december 2005 nedtonet til følgende: ”Med ovenstående proveniens [at sekretærens tidligere ejer Ingeborg Warming var beslægtet med Henriette Lund] er der stor sandsynlighed for, at sekretæren har været i Søren Kierkegaards eje.”

I bo-fortegnelsen omtales imidlertid kun én sekretær. Se kommentar til auktionskatalogets nr. 61.

- u22 rejseskiveskrin af sortlakeret træ
Carl Ferdinand Lund har ifølge familie-traditionen fået skrinet af sin onkel Søren Kierkegaard.
Københavns Museum (SKS 18) – Jf. også den under nr. 49 omtalte ”Documentkasse.”
- u23 ovalt mahognibord
Blækklatten på bordets midte stammer ifølge familie-traditionen fra Kierkegaards skrive-tøj.
Københavns Museum (SKS 14).
- u24 firarmet lysestage i bronze, messing og bly
Har tilhørt Henriette Lund.
Københavns Museum (SKS 17).
- u25 kobberstik
Kobberstikket *GRIB SKOV Med Udsigt over Esrom Søe til Fredensborg* er udført af S. H. Petersen i 1820, og Kierkegaard har ifølge familie-traditionen fået stikket (plademål: 62,3 x 95,0 cm) af Henrik Ferdinand Lund.⁶⁴
- u26 2 merskumspiber
Har ifølge traditionen tilhørt Kierkegaard.
Københavns Museum (SKS 22 & 24).
- u27 et par blå fajancekopper og et par porcelænskopper
For 225,- kr. blev de blå fajancekopper i november 1973 på Bruun Rasmussen Kunstauktioner nr. 303 solgt til Københavns Museum. Auktionsfirmaet oplyste, at de ”ifølge traditionen har tilhørt Søren Kierkegaard.”
Københavns Museum (SKS 56 & SKS 21/1-2).
- u28 oval bakke af kobber og bemalet blikbakke
Har ifølge traditionen tilhørt Kierkegaard.
Københavns Museum (SKS 19 & SKS 20).
- u29 flad, rund krystaldåse
Har ifølge traditionen tilhørt Kierkegaard.
Københavns Museum (SKS 25/1-2).
- u30 pung af vaskeskind
Københavns Museum (SKS 26).
- u31 lup i futteral
Regine Olsen har ifølge familie-traditionen forfærdiget pap-futteralet.

⁶⁴ Tilhørte i 1955 repræsentant Gustav Høyernielsen – jf. nr. 152 i katalog til *Mindeudstilling, op. cit.*

Københavns Museum (SKS 27/1-2).

- u32 flad, rund træeske med påmalet blomstermotiv og indeholdende oblater med ugedagenes navne trykt på fransk
Regine Olsen har ifølge familie-traditionen fået æsken af Kierkegaard.⁶⁵
- u33 penneskaf af sølv⁶⁶
- u34 flad, rund sølvdåse⁶⁷
- u35 urkæde af guld⁶⁸
- u36 guldarmbånd
Københavns Museum (SKS 33).
- u37 nøglering med 4 nøgler
Solgt den 11. januar 1943 i Det Hee'ske Auktionshus på "Bogauktion over 3. Afdeling af afd. Forfatter og Redaktør Georg Nygaards Bogsamling." Auktionskataloget oplyste, at der er tale om "Søren Kierkegaards Husnøgler fra hans Bopæl paa Nytorv [hvor Kierkegaard boede indtil 1. september 1837 og igen fra 15. oktober 1844 til 25. april 1848]. 4 Stk. store Jernnøgler."
Proveniensi: Carl Nygaard – Georg Nygaard – A. Harboe – Københavns Museum (SKS 28).
- u38 slipsenål af ben
Frederiksborgmuseet (B 4036).
- u39 bambusstok
Frederiksborgmuseet (B 4099).
Se kommentar til auktionskatalogets nr. 85b.
- u40 hårlok
For 9.000,- kr. blev hårlokken i december 2006 solgt på Bruun Rasmussen Kunstauktioner nr. 765. Vurderingsprisen var 8.000-10.000,- kr., og hårlokken har 'tilhørt' Kierkegaard-forskeren H. P. Rohde. Auktionsfirmaet oplyste, at "according to note by H. P. Rohde, Henriette Lund, Kierkegaard's niece, gave this lock of hair to her nephew J. Warming, who later passed it on to H. P. Rohde."⁶⁹
Yderligere to af Søren Kierkegaards formodede hårlokker ejes af Københavns Museum (SKS 29 & 1980: 178/2). Den første skal have 'tilhørt' Henriette Lund. Den anden, der er udformet som et lysegult neg med vævet bånd, menes bortkommet i forbindelse med en flytning.
Forsikrings-konsulenter og hårkløvere må afgøre, om et menneskes efterladte hårlokker udgør en del af vedkommendes indbo.

⁶⁵ Tilhørte i 1955 repræsentant Gustav Høyernielsen – jf. nr. 94 i katalog til *Mindeudstilling, op. cit.*

⁶⁶ Tilhørte i 1955 repræsentant Gustav Høyernielsen – jf. nr. 154 i katalog til *Mindeudstilling, op. cit.*

⁶⁷ Tilhørte i 1955 ekspeditionssekretær B. Helsted – jf. nr. 161 i katalog til *Mindeudstilling, op. cit.*

⁶⁸ Tilhørte i 1955 Hilde Johanne Deichmann – jf. nr. 160 i katalog til *Mindeudstilling, op. cit.*

⁶⁹ J. Warming er *ikke* Henriette Lunds nevø, men formentlig en slægtning til ægteparret Ingeborg og Cai Louis Warming – jf. note 63.

IV. Søren Kierkegaards adresser⁷⁰

5. maj 1813 – 1. september 1837:	Nytorv 2 – nu nedrevet
1. september 1837 – 17. april 1838:	Løvstræde 128 (gadenr. 7) ⁷¹ – nu nedrevet
17. april 1838 – 1840: ⁷²	Kultorget 132 (gadenr. 11)
1840 – 15. oktober 1844:	Nørregade 230 (gadenr. 38)
15. oktober 1844 – 25. april 1848:	Nytorv 2
25. april 1848 – 17. oktober 1848:	Rosenborggade 156 B (gadenr. 9)
17. oktober 1848 – 16. april 1850:	Rosenborggade 156 A (gadenr. 7)
16. april 1850 – 22. april 1851:	Nørregade 43 (gadenr. 35)
22. april 1851 – oktober 1852:	Østerbro 108 A – nu nedrevet
oktober 1852 ⁷³ – 2. oktober 1855:	Klædeboderne 5-6 – nu Skindergade 38 ⁷⁴

⁷⁰ Fortegnelsen er baseret på Peter Tudvad: *Kierkegaards København*, Kbh. 2004 og dateret ud fra tredje tirsdag i april og tredje tirsdag i oktober som de forordnede flyttedage – når tredje tirsdag i april (som i 1848 og 1851) faldt i påskeugen, ændredes forårets flyttedag dog til fjerde tirsdag i april.

⁷¹ Husnumre var indtil 1859 identiske med matrikelnumre og svarer altså ikke til de senere gadenumre.

⁷² Det vides ikke, om Kierkegaard flyttede fra Kultorget til Nørregade i april eller oktober 1840.

⁷³ Kierkegaard burde efter forordningen være flyttet 19. oktober, men allerede 7. oktober skriver han: ”Klædeboderne. / d. 7 Octbr.” (*Notesbog 27:28, Søren Kierkegaards Skrifter 25*, p. 146).

⁷⁴ Fra 2. oktober 1855 og indtil sin død 11. november 1855 var Kierkegaard indlagt på Frederiks Hospital.